

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 348 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

21 decembrie 2010

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
I	<i>Rezoluții, recomandări și avize</i>	
	REZOLUȚII	
	Parlamentul European	
	SESIUNEA 2009-2010	
	Ședința din 25 februarie 2010	
	Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 111 E, 30.4.2010.	
	TEXTE ADOPTATE	
	Joi, 25 februarie 2010	
2010/C 348 E/01	Situația din Ucraina Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la situația din Ucraina	1
2010/C 348 E/02	Prioritățile Parlamentului în perspectiva Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (Geneva, 1-26 martie 2010) Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la cea de a treisprezecea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului	6
2010/C 348 E/03	Beijing +15 - Platforma de acțiune a ONU în domeniul egalității de gen Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la Beijing +15 - Platforma de acțiune a ONU pentru egalitatea de gen	11
2010/C 348 E/04	Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului (2009/2106(INI))	15
2010/C 348 E/05	Transportarea pe teritoriul Uniunii Europene a cailor destinați sacrificării Declarația Parlamentului European din 25 februarie 2010 privind transportarea pe teritoriul Uniunii Europene a cailor destinați sacrificării	37

RO

(continuare în pagina următoare)

III Acte pregătitoare

Parlamentul European**Joi, 25 februarie 2010**

2010/C 348 E/06	Proiecte de investiții în infrastructura energetică a Uniunii***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Comunității Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 736/96 (COM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))	38
	P7_TC1-COD(2009)0106 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 736/96 al Consiliului	39
	ANEXĂ	47
2010/C 348 E/07	Rectificarea estimărilor Parlamentului pentru bugetul 2010 Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la estimarea veniturilor și cheltuielilor pentru bugetul rectificativ nr. 1/2010 (secțiunea I – Parlamentul European) (2010/2014(BUD))	50

Joi, 25 februarie 2010

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Situația din Ucraina

P7_TA(2010)0035

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la situația din Ucraina

(2010/C 348 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Ucraina,
- având în vedere declarația comună privind Parteneriatul estic lansat la Praga la 7 mai 2009,
- având în vedere declarația și recomandările Comisiei de cooperare parlamentară UE-Ucraina, a cărei reuniune a avut loc în perioada 26-27 octombrie 2009,
- având în vedere faptul că Ucraina este membră a Organizației Mondiale a Comerțului din martie 2008,
- având în vedere aprobarea de către Consiliul ministerial al Comunității Energiei, organizat la Zagreb în decembrie 2009, a aderării Ucrainei la Tratatul de instituire a Comunității Energiei,
- având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare (APC) dintre Uniunea Europeană și Ucraina, intrat în vigoare la 1 martie 1998, și negocierile actuale cu privire la acordul de asociere (AA) destinat să înlocuiască APC,
- având în vedere Programul de asociere UE-Ucraina, care înlocuiește Planul de acțiune UE-Ucraina și care a fost aprobat de Consiliul de cooperare UE-Ucraina din iunie 2009,
- având în vedere acordul dintre Comunitatea Europeană și Ucraina privind facilitarea acordării de vize, semnat la 18 iunie 2007, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, și dialogul între UE și Ucraina privind vizele, lansat în octombrie 2008,
- având în vedere Memorandumul de înțelegere privind instituirea unui dialog cu privire la politica regională și la dezvoltarea cooperării regionale dintre Ministerul Dezvoltării Regionale și al Construcțiilor din Ucraina și Comisia Europeană, semnat la 22 iulie 2009,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale privind instituirea unui Instrument european de vecinătate și de parteneriat (IEVP) ⁽¹⁾,

(1) JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

Joi, 25 februarie 2010

- având în vedere Memorandumul de înțelegere privind cooperarea în domeniul energiei între Uniunea Europeană și Ucraina, semnat la 1 decembrie 2005,
 - având în vedere Declarația comună adoptată de Conferința comună UE-Ucraina privind investițiile internaționale pentru modernizarea sistemului de transport al gazelor, care a avut loc la 23 martie 2009,
 - având în vedere acordul dintre Naftogaz și Gazprom privind taxele de tranzit pentru aprovizionarea cu petrol pentru 2010, convenit în decembrie 2009,
 - având în vedere rezultatele primului tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din Ucraina din 17 ianuarie 2010, precum și celui de-al doilea tur de scrutin din 7 februarie 2010,
 - având în vedere declarațiile prezentate de misiunea OSCE/BIDD0 de observare a alegerilor prezidențiale din 17 ianuarie și 7 februarie 2010, a cărei concluzie a fost că majoritatea standardelor internaționale au fost respectate,
 - având în vedere declarația Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate, Catherine Ashton, din 8 februarie 2010 privind alegerile prezidențiale din Ucraina,
 - având în vedere modificările de ultim moment la legea electorală din Ucraina adoptate de Verkhovna Rada la 3 februarie 2010, înaintea celui de-al doilea tur al alegerilor prezidențiale,
 - având în vedere Programul indicativ național pentru Ucraina 2011-2013,
 - având în vedere rezultatele summiturilor recente UE-Ucraina, inclusiv recunoașterea de către summitul UE-Ucraina din 2008 de la Paris a Ucrainei ca țară europeană care împărtășește cu țările Uniunii Europene o istorie și valori comune, precum și concluziile summitului UE-Ucraina organizat la 4 decembrie 2009 la Kiev,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Ucraina este o țară vecină de importanță strategică pentru UE; întrucât mărimea, resursele, populația și așezarea sa geografică conferă Ucrainei o poziție distinctă în Europa și fac din această țară un actor regional determinant;
- B. întrucât Ucraina este o țară europeană și, în conformitate cu articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană, aceasta are posibilitatea de a solicita să devină membru al UE, ca toate statele europene care aderă la principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale statului de drept;
- C. întrucât în concluziile misiunii OSCE/BIDD0 de observare a alegerilor, se afirmă că alegerile au respectat, în general, standardele internaționale;
- D. întrucât alegerile prezidențiale ce au avut loc la 17 ianuarie și 7 februarie 2010 au fost organizate în bune condiții, respectând drepturile civile și politice, inclusiv libertatea de întrunire, de asociere și de exprimare, acest fapt demonstrând că Ucraina este capabilă să organizeze alegeri libere și corecte;
- E. întrucât, deși organizațiilor neguvernamentale nu li s-a permis în mod oficial să observe modul de desfășurare al alegerilor, prezența observatorilor locali și internaționali a crescut în mod considerabil gradul de transparență din timpul procesului electoral și al zilei de votare;

Joi, 25 februarie 2010

- F. întrucât, la 17 februarie 2010, în urma unui apel din partea Prim-ministrului Timoșenko, Înalta Curte Administrativă din Ucraina a suspendat decizia Comisiei Electorale Centrale de stabilire a rezultatelor alegerilor prezidențiale și de recunoaștere a lui Victor Ianukovici ca Președinte al Ucrainei; întrucât prim-ministrul și-a retras apelul la 20 februarie 2010, susținând că instanța nu dorea să îi facă dreptate;
- G. întrucât acuzații reciproce de fraudă și modificări de ultimă oră a legii electorale au influențat negativ atmosfera din campania pentru cel de-al doilea tur de scrutin;
- H. întrucât ar trebui reamintit că Ucraina este o țară care a cunoscut comunismul și dominația sovietică și care a parcurs un drum lung pentru a depăși moștenirea negativă a acestora;
- I. întrucât unul dintre principalele obiective ale politicii externe a Parlamentului îl constituie consolidarea și stimularea Politicii europene de vecinătate, ce urmărește întărirea legăturilor politice, economice și culturale dintre țările în cauză cu UE și statele sale membre;
- J. întrucât Parteneriatul estic începe să capete contur; întrucât Parlamentul speră ca noile autorități ucrainene să depună eforturi în vederea îndeplinirii obiectivelor acestuia; întrucât Parteneriatul estic se poate dovedi fructuos și poate contribui la dezvoltarea pașnică, la stabilitatea și prosperitatea tuturor țărilor estice vecine, inclusiv a Ucrainei, numai dacă se bazează pe proiecte practice și credibile, finanțate în mod corespunzător;
- K. întrucât UE sprijină ideea unei Ucraine stabile și democratice, care respectă principiile economiei sociale de piață, ale statului de drept, ale drepturilor omului și ale protecției minorităților și care garantează drepturile fundamentale; întrucât stabilitatea politică pe plan intern în Ucraina și intensificarea eforturilor privind reforma internă reprezintă condițiile prealabile pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre UE și Ucraina;
- L. întrucât Ucraina a pierdut, în mod regretabil, mai mult de cinci ani de la Revoluția portocalie, fără a aborda în mod corespunzător principalele deficite constituționale și instituționale, în special pentru a soluționa conflictele de competență dintre președinte și prim-ministru; întrucât acest lucru a avut drept consecință amânarea, implementarea incoerentă sau neexecutarea unor importante proiecte de reformă în domeniul public, economic și social;
- M. întrucât, independent de rezultatele alegerilor prezidențiale, Ucraina trebuie să aplice în prezent reformele constituționale, pentru a institui un sistem viabil și eficient de echilibrare a puterilor, menit să definească o repartizare clară a competențelor între președinte, cabinetul de miniștri și Verkhovna Rada;
- N. întrucât relațiile UE-Ucraina au cunoscut în general progrese notabile în cursul ultimilor ani, și în special în domeniile politicii externe și de securitate, precum și în ceea ce privește aspectele comerciale, financiare și economice; întrucât nu s-au înregistrat progrese suficiente în domeniile energiei și al mediului;
- O. întrucât aderarea Ucrainei la Organizația Mondială a Comerțului (OMC) marchează o etapă importantă în acceptarea de către această țară a standardelor economice europene și internaționale și a unor legături comerciale mai strânse cu UE, accelerând negocierile privind stabilirea unei zone de liber-schimb consolidate și globale, făcând parte integrantă din Acordul de asociere;
- P. întrucât aderarea Ucrainei la Tratatul de instituire a Comunității Energiei este de o importanță majoră pentru toate părțile implicate;
- Q. întrucât acordul de asociere dintre UE și Ucraina trebuie să servească drept instrument al procesului de reformă și să acorde un rol mai pregnant societății civile,

Joi, 25 februarie 2010

1. salută faptul că în raportul misiunii internaționale de observare a alegerilor prezidențiale din Ucraina se afirmă că progresul înregistrat în comparație cu alegerile anterioare este semnificativ, alegerile de anul acesta respectând majoritatea standardelor OSCE și UE privind alegerile libere și corecte;
2. salută declarația misiunii OSCE/BIDD0 de observare a alegerilor referitoare la respectarea drepturilor civile și politice, inclusiv a libertății de întrunire, de asociere și de exprimare într-un mediu pluralist al mijloacelor de informare;
3. salută participarea relativ numeroasă la vot, care reflectă implicarea activă a cetățenilor ucraineni pentru a decide asupra evoluției țării lor; salută faptul că la aceste alegeri au participat candidați care au reprezentat un spectru divers de vederi politice diferite, oferind electoratului opțiuni reale;
4. regretă faptul că legislația referitoare la alegeri rămâne un subiect de dezbateri continue și subliniază faptul că actuala legislație privind alegerile, astfel cum a fost modificată în august 2009, este considerată de către OSCE/BIDD0 drept un pas înapoi în comparație cu legislația anterioară, rezultând într-un cadru juridic confuz și incomplet; regretă adoptarea de către Verkhovna Rada a unor modificări foarte controversate ale legii privind alegerile prezidențiale, modificări propuse de Partidul Regiunilor cu numai câteva zile înaintea celui de-al doilea tur de scrutin; încurajează, prin urmare, autoritățile ucrainene să revizuiască și să completeze legislația electorală a țării; solicită o mai mare transparență în finanțarea candidaților și a partidelor politice și o finanțare mai transparentă a campaniilor din perioada preelectorală;
5. recunoaște că Ucraina a ratificat Convenția-cadru a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale și Carta europeană limbilor regionale sau minoritare, însă invită autoritățile ucrainene să depună eforturi mai mari pentru a veni în întâmpinarea comunităților minoritare din Ucraina prin continuarea implicării acestor comunități în evoluțiile politice ale țării și prin promovarea în mod adecvat a dreptului la educație în limbile minoritare;
6. admite faptul că Ucraina, fiind o țară europeană, are o istorie și valori comune cu țările Uniunii Europene și recunoaște aspirațiile europene ale Ucrainei;
7. se așteaptă ca autoritățile ucrainene să recunoască necesitatea de stabilizare politică și economică și să depună eforturi în acest sens, în special prin intermediul reformei constituționale, prin consolidarea statului de drept, instituirea economiei sociale de piață, precum și necesitatea unor eforturi reînnoite în domeniul combaterii corupției și al îmbunătățirii climatului de afaceri și investiții;
8. subliniază importanța consolidării cooperării dintre Ucraina și UE în domeniul energetic și solicită încheierea de acorduri suplimentare între cele două părți, care să aibă drept scop asigurarea securității furnizării de energie pentru ambele părți, inclusiv un sistem fiabil de tranzit pentru petrol și gaze;
9. invită Ucraina să pună în aplicare și să ratifice integral aderarea sa la Tratatul de instituire a Comunității Energiei și să adopte rapid o nouă legislație în domeniul gazelor care să respecte dispozițiile din Directiva UE 2003/55/CE;
10. subliniază faptul că, în ciuda înregistrării de progrese, prezentul acord de facilitare a acordării de vize ar trebui reexaminat din perspectiva unor obiective pe termen lung și solicită Consiliului să însărcineze Comisia să revizuiască acest acord împreună cu autoritățile ucrainene, cu scopul de a elabora o foaie de parcurs pentru eliminarea vizelor de călătorie în cazul Ucrainei, inclusiv, cu obiectivul intermediar, de eliminare a taxelor existente de eliberare a vizelor;
11. solicită Comisiei să colaboreze cu statele membre și cu Ucraina în vederea pregătirii unor măsuri speciale care să fie adoptate cu ocazia campionatului european de fotbal din 2012, pentru a facilita călătoriile deținătorilor de bilete;

Joi, 25 februarie 2010

12. salută sprijinul activ acordat de Ucraina Parteneriatului estic și Adunării Parlamentare Euronest, precum și angajamentul acestei țări de a-și consolida eforturile de garantare a unui nivel mai ridicat de democrație și de respectare a statului de drept, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și angajamentul său față de economia socială de piață, de dezvoltarea durabilă și de buna guvernare;
 13. sprijină inițiativele emblematiche stabilite în cadrul Parteneriatului estic privind, în special, gestionarea integrată a frontierelor, energia și zona de liber schimb, precum și consolidarea capacității instituționale;
 14. speră că Ucraina își va confirma determinarea de a-și continua calea spre integrare europeană, precum și spre o cooperare strânsă cu UE în domeniul relațiilor de vecinătate din cadrul Parteneriatului estic și al politicilor din cadrul inițiativei Sinergia Mării Negre;
 15. invită Comisia și Consiliul să reafirme voința UE de a ajuta Ucraina în acest sens prin intermediul instrumentelor propuse de Parteneriatul estic și de Programul de asociere UE-Ucraina; invită Comisia să alinieze Programul indicativ național pentru Ucraina 2011-2013 cu Programul de asociere UE-Ucraina;
 16. subliniază că Acordul privind zona de liber schimb consolidată și globală, ar trebui să asigure integrarea treptată a Ucrainei pe piața internă a UE, inclusiv extinderea către Ucraina a celor patru libertăți;
 17. salută intenția de a se institui o reprezentanță a Băncii Europene de Investiții (BEI) la Kiev și subliniază importanța unei implicări mai mari a BEI în Ucraina;
 18. subliniază importanța intensificării cooperării în ceea ce privește schimburile de tineri și studenți și a accelerării dezvoltării programelor de burse, ceea ce va permite cetățenilor ucraineni să se familiarizeze cu Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia;
 19. îndeamnă toate țările vecine să respecte pe deplin sistemul democratic ucrainean și să nu facă nicio presiune economică sau de altă natură cu scopul schimbării voinței democratice a Ucrainei și a deciziilor luate de această țară în legătură cu dezvoltarea sa politică, socială și economică;
 20. își exprimă profundul regret cu privire la decizia președintelui Ucrainei aflat la sfârșit de mandat, Viktor Iușcenko, de a decerna postum lui Stepan Bandera, unul dintre liderii Organizației Naționaliste Ucraineni care a colaborat cu Germania nazistă, titlul de „Erou Național al Ucrainei”; își exprimă speranța, în acest sens, că noua conducere a Ucrainei va reveni asupra deciziilor de acest fel și își va menține angajamentele față de valorile europene;
 21. invită Comisia să ofere asistența tehnică necesară pentru a îmbunătăți în mod radical eficiența energetică a rețelei de electricitate și să intensifice cooperarea în domeniul reformelor din sectorul gazelor naturale, în scopul aducerii acestuia la nivelul normelor europene; solicită acordarea unui ajutor european consecvent pentru o strategie ucraineană de reducere a consumului de energie și de mărire a eficienței energetice, care reprezintă calea optimă de reducere a costurilor legate de gaz și a dependenței sale de importurile de energie;
 22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, guvernului și parlamentului Ucrainei, precum și Adunărilor parlamentare ale Consiliului Europei, OSCE și NATO.
-

Joi, 25 februarie 2010

Prioritățile Parlamentului în perspectiva Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (Geneva, 1-26 martie 2010)

P7_TA(2010)0036

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la cea de a treisprezecea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului

(2010/C 348 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNHRC), în special Rezoluția sa din 14 ianuarie 2009 privind dezvoltarea Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, inclusiv a rolului UE ⁽¹⁾, Rezoluția din 16 martie 2006 referitoare la rezultatul negocierilor privind Consiliul pentru Drepturile Omului și la cea de a 62-a sesiune a Comisiei ONU pentru Drepturile Omului ⁽²⁾, Rezoluția din 29 ianuarie 2004 referitoare la relațiile dintre Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite ⁽³⁾, Rezoluția din 9 iunie 2005 referitoare la reforma Organizației Națiunilor Unite ⁽⁴⁾, Rezoluția din 29 septembrie 2005 referitoare la rezultatul Summitului mondial al Organizației Națiunilor Unite din 14-16 septembrie 2005 ⁽⁵⁾ și Rezoluția din 7 mai 2009 referitoare la Raportul anual privind drepturile omului în lume în 2008 și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁶⁾,
 - având în vedere rezoluțiile sale de urgență referitoare la drepturile omului și democrație,
 - având în vedere Rezoluția A/RES/60/251 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de înființare a Consiliului pentru Drepturile Omului (UNHRC),
 - având în vedere sesiunile anterioare ordinare și speciale ale UNHRC, precum și rundele anterioare ale evaluării periodice universale (UPR),
 - având în vedere cea de a treisprezecea sesiune a UNHRC, care urmează să aibă loc în martie 2010, precum și cea de a opta rundă a evaluării periodice universale (UPR), care urmează să aibă loc în perioada 3-14 mai 2010,
 - având în vedere revizuirea UNHRC, care urmează să fie realizată în 2011,
 - având în vedere schimbările instituționale datorate intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona,
 - având în vedere articolul 2, articolul 3 alineatul (5) și articolele 18, 21, 27 și 47 din Tratatul privind Uniunea Europeană în versiunea modificată de Tratatul de la Lisabona,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului fac parte integrantă din acquis-ul etic și juridic al Uniunii Europene și reprezintă una dintre pietrele de temelie ale unității și integrității europene ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0021.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2006)0097.

⁽³⁾ Texte adoptate, P5_TA(2004)0037.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2005)0237.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2005)0362.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0385.

⁽⁷⁾ Articolul 2, articolul 3 alineatul (5) și articolul 6 din TUE.

Joi, 25 februarie 2010

- B. întrucât UNHRC reprezintă o platformă unică specializată în drepturile universale ale omului și un forum specific ce abordează aspectele legate de drepturile omului în cadrul sistemului ONU;
- C. întrucât revizuirea UNHRC va cuprinde două părți, statutul organismului urmând să fie discutat la New York, iar procedurile la Geneva; întrucât, în anul care vine, vor fi luate o serie de inițiative și vor avea loc mai multe reuniuni informale;
- D. întrucât rolul Uniunii Europene ca actor mondial a căpătat o tot mai mare importanță în ultimele decenii, iar noua abordare reprezentată de noul Serviciu european pentru acțiune externă (SEAE) ar putea conferi Uniunii un plus de eficacitate în încercarea de a răspunde provocărilor globale într-un mod mai coerent, consecvent și eficient;
- E. întrucât o delegație a Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European se va deplasa la Geneva pentru cea de-a treisprezecea sesiune a UNHRC, astfel cum s-a procedat și în anii precedenți în timpul sesiunilor UNHRC, iar înainte de aceasta, în timpul sesiunilor predecesorului UNHRC, Comisia ONU pentru Drepturile Omului,
1. subliniază importanța celei de a treisprezecea sesiuni a UNHRC, sesiunea esențială a UNHRC în 2010; salută segmentul la nivel înalt al viitoarei a treisprezecea sesiuni ordinare, ce va beneficia de participarea miniștrilor guvernelor și a altor reprezentanți la nivel înalt; ia act de faptul că pe parcursul reuniunilor de segment la nivel înalt vor fi abordate două aspecte, și anume crizele economică și financiară și Declarația ONU privind Educația și formarea în domeniul drepturilor omului (HRET);
 2. salută faptul că pe ordinea de zi a celei de-a treisprezecea sesiuni a UNHCR se află „Raportul Înaltului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului privind impactul crizei economice și financiare mondiale asupra respectării tuturor drepturilor omului și posibilele măsuri necesare pentru atenuarea sa”; invită statele membre să contribuie activ la această dezbatere;
 3. solicită statelor membre ale UE să participe activ la dezbaterile anuale interactive referitoare la drepturile persoanelor cu dizabilități, precum și la discuțiile privind dreptul la adevăr (inițiate de către Grupul statelor din America Latină și Caraibe (GRULAC), în centrul cărora se află problema adevărului istoric în ceea ce privește represiunile) și reuniunea anuală privind drepturile copilului;
 4. subliniază importanța pozițiilor comune ale UE cu privire la aspecte ce urmează a fi discutate cu ocazia celei de-a treisprezecea sesiuni a UNHRC, chiar dacă modalitățile de acțiune ale statelor membre ale UE în cadrul UNHRC după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona nu sunt deocamdată foarte clare;

Activitatea Consiliului pentru Drepturile Omului

5. reiterează apelul adresat statelor membre de a se opune în mod activ oricărei tentative de subminare a conceptului de universalitate, indivizibilitate și interdependență a drepturilor omului și de a încuraja activ UNHCR să acorde o atenție la fel de mare discriminării din toate motivele, inclusiv gen, rasă, vârstă, orientare sexuală și religie sau credință;
6. atrage atenția asupra politizării extreme a UNHRC, în așa măsură încât acest lucru împiedică îndeplinirea mandatului organismului; subliniază importanța rezoluțiilor specifice pentru fiecare țară în abordarea încălcărilor grave ale drepturilor omului; în acest sens, condamnă cu fermitate utilizarea „moțiunilor de neintervenție” și își exprimă dezamăgirea cu privire la recurgerea la această procedură în cadrul celei de-a unsprezecea sesiuni speciale a Consiliului, fapt ce a împiedicat adoptarea unei rezoluții finale bine întemeiate și coerente, care să abordeze situația din Sri Lanka;

Joi, 25 februarie 2010

7. salută organizarea, la inițiativa Braziliei, a celei de a 13-a sesiuni speciale dedicate Haiti, al cărei scop a fost acela de a se axa asupra integrării unei abordări bazate pe drepturile omului în cadrul eforturilor de reconstrucție depuse în urma cutremurului devastator, precum și aspectele inedite ale acestei sesiuni, cum este organizarea unei sesiuni speciale în urma unei catastrofe naturale și implicarea agențiilor specializate ale ONU, pentru a așeza discuția pe o bază situată la nivel de experți; subliniază rolul important al expertului independent în materie de drepturi ale omului în Haiti în ceea ce privește formularea unor orientări menite să integreze drepturile omului în contextul mai larg al eforturilor ONU sau al inițiativelor promovate de țările donatoare în sprijinul Haiti și invită statele membre ale ONU să dea curs acestei sesiuni, incorporând abordarea bazată pe drepturile omului în cadrul mai larg al activității desfășurate de ONU în sprijinul Haiti în așa fel încât persoanele vulnerabile, cum sunt copiii, să le fie acordată o atenție deosebită;
8. solicită statelor membre ale UE să acorde prioritate măsurilor luate de UNHCR special pentru stoparea încălcării drepturilor omului în cazul populației civile în războaie și conflictele violente, inclusiv violența specifică îndreptată împotriva femeilor și a copiilor, precum și în problema copiilor soldați;
9. regretă că UNHRC nu a fost în măsură să se ocupe la timp de alte situații grave în materie de drepturile omului; solicită statelor membre ale UE să condamne încălcările drepturilor omului și să se angajeze activ în crearea unor mecanisme specializate ale UNHRC pentru a răspunde crizelor în materie de drepturile omului din Afganistan, Guinea Conakry, Iran, Yemen, Irak și Sahara Occidentală; susține că mandatul ONU include monitorizarea situației în materie de drepturile omului din Sahara Occidentală;
10. își reiterează poziția în ceea ce privește conceptul de „defăimare a religiilor” și, cu toate că recunoaște nevoia unei abordări cuprinzătoare a problemei reprezentate de discriminarea minorităților religioase, consideră că ar fi inadecvată includerea acestui concept în Protocolul referitor la standardele complementare privind rasismul, discriminarea rasială, xenofobia și toate celelalte forme de discriminare; invită statele membre ale ONU să pună pe deplin în aplicare normele actuale în materie de libertate de exprimare și libertate religioasă și de credință;
11. își reiterează apelul adresat statelor membre ale UE de a asigura respectarea drepturilor omului în propriile lor politici interne, neîndeplinirea acestui deziderat slăbind poziția UE în cadrul UNHRC;
12. salută reimplicarea Statelor Unite ale Americii în cadrul organismelor Organizației Națiunilor Unite și cooptarea lor ulterioară ca membru al UNHRC, precum și activitatea lor constructivă în domeniul libertății de exprimare din cadrul celei de a 64-a Adunări Generale a ONU și în ceea ce privește Planul de acțiune referitor la măsurile necesare ca urmare a conferinței de evaluare de la Durban; invită SUA și statele membre ale UE ca, în viitor, să ducă până la capăt astfel de inițiative și să coopereze pe deplin în cadrul lor;
13. este îngrijorat cu privire la candidatura Iranului la alegerile pentru UNHRC care vor avea loc în mai 2010; își reafirmă opoziția față de conceptul de „clean slates” (practică potrivit căreia fiecare regiune propune un număr de candidați egal cu numărul de locuri) în cadrul alegerilor pentru UNHRC, solicită desfășurarea unor alegeri competitive pentru toate grupurile regionale și îndeamnă UE să facă tot posibilul pentru a împiedica alegerea în UNHRC a țărilor cu un trecut extrem de problematic în domeniul drepturilor omului;
14. solicită UE și statelor membre să continue să facă presiuni în vederea instituirii unor criterii de eligibilitate pentru alegerea în UNHRC, în mod special condiția minimă de cooperare în cadrul procedurilor speciale în conformitate cu proprii lor termeni de referință; solicită UE să își asume rolul de lider elaborând o serie de orientări împreună cu partenerii transregionali, pentru a fi utilizate în timpul alegerilor;
15. solicită monitorizarea efectivă a stadiului real de implementare a procedurilor speciale și a concluziilor și recomandărilor organismelor prevăzute de tratate în cadrul procesului UPR pentru fiecare țară;
16. invită statele membre ale UE să depună toate eforturile pentru menținerea tuturor mandatelor pentru proceduri speciale; solicită reînnoirea mandatului Raportorului special al ONU pentru Myanmar și Republica Populară Democrată Coreeană, precum și un nou mandat specific pentru Republica Democratică Congo, având în vedere înrăutățirea situației umanitare în aceste țări;

Joi, 25 februarie 2010

17. salută „Studiul comun privind practicile globale legate de detenția secretă în contextul luptei împotriva terorismului”, care va fi discutat în cadrul celei de-a treisprezecea sesiuni; invită statele membre să susțină și să dea curs raportului în mod adecvat, în conformitate cu pozițiile anterioare adoptate de Parlamentul European cu privire la această chestiune, în special cu rezoluțiile sale din 19 februarie 2009 ⁽¹⁾ și 14 februarie 2007 ⁽²⁾ privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportul și detenția ilegală de prizonieri;

18. invită UE să se angajeze activ în cadrul viitoarelor sesiuni UPR, pentru asigurarea unui proces echitabil și a unor rezultate care să sprijine și să urmeze procedurile speciale ONU și concluziile și recomandările organismelor prevăzute în tratate, printre altele, prin asigurarea asistenței tehnice necesare implementării lor;

19. solicită Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și statelor membre să depună eforturi pentru adoptarea unei poziții comune ferme a UE cu privire la măsurile luate în urma raportului misiunii de informare cu privire la conflictul din Gaza și din sudul Israelului, solicitând în mod public implementarea recomandărilor sale și asumarea responsabilității pentru toate încălcările legislației internaționale, inclusiv pentru presupusele crime de război, și îndemnând ambele părți să realizeze investigații care să respecte standardele internaționale referitoare la independență, imparțialitate, transparență, promptitudine și eficacitate, în conformitate cu Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite A/64/L.11, și subliniază că respectarea legislației internaționale în materie de drepturi ale omului și a legislației internaționale umanitare de toate părțile și în toate circumstanțele constituie o condiție prealabilă esențială pentru obținerea unei păci drepte și durabile în Orientul Mijlociu;

20. invită Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și statele membre ale UE să monitorizeze în mod activ punerea în aplicare a recomandărilor formulate în cuprinsul raportului Goldstone, prin consultarea misiunilor externe ale UE și a ONG-urilor de la fața locului; solicită ca recomandările și observațiile aferente să fie integrate în dialogul UE cu ambele părți, precum și în pozițiile adoptate de UE în cadrul forurilor multilaterale;

21. subliniază că, deși revizuirea în cadrul UNHRC nu constituie o problemă de abordat direct în timpul celei de-a treisprezecea sesiuni a UNHRC, se simte – în cazul acestuia – nevoia unui proces de revizuire transparent și integral, care să țină cont de ONG-uri, societatea civilă și de toate celelalte părți interesate relevante;

22. subliniază că revizuirea UNHRC nu ar trebui să împiedice acest organism să își continue activitatea substanțială cu privire la cazurile de încălcare a drepturilor omului;

23. invită statele membre ale UE ca, în perspectiva primei reuniuni a grupului de lucru însărcinat cu revizuirea UNHRC, creat în temeiul rezoluției A/HRC/12/L.28, să ajungă la o poziție comună cu privire la această chestiune, precum și la o strategie eficientă și proactivă de negociere; subliniază importanța unei poziții comune a UE cu privire la procesul de revizuire din cadrul UNHRC și îndeamnă statele membre ale UE să respecte limitele convenite de comun acord;

24. solicită Comisiei pentru afaceri externe să redacteze o recomandare adresată Consiliului, în vederea stabilirii la timp a poziției UE privind viitoarea revizuire;

25. recunoaște necesitatea unei dezbateri mai cuprinzătoare, însă opinează că revizuirea ar trebui să mențină independența Oficiului Înalțului Comisar pentru Drepturile Omului (OHCHR), să salveze și, dacă este posibil, să consolideze procedurile speciale, precum și să garanteze UNHCR posibilitatea de a aborda cazuri specifice de încălcare a drepturilor omului prin intermediul unor rezoluții și mandate specifice la nivel de țară; subliniază importanța caracterului indivizibil al drepturilor omului, indiferent de domeniul social, economic, cultural, civil sau politic căruia i se circumscriu; ia act de discuțiile referitoare la mijloacele de întărire a UNHRC fără a se recurge la pachetul privind consolidarea instituțiilor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0073.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0032.

Joi, 25 februarie 2010

Implicarea Uniunii Europene

26. recunoaște implicarea activă a Uniunii Europene și a statelor sale membre în activitatea UNHRC, felicită Belgia pentru asigurarea cu succes, până în prezent, a președinției și salută poziția președinției spaniole în legătură cu prioritățile UE din sfera drepturilor omului;

27. solicită Consiliului și Comisiei să-și continue eforturile de promovare a ratificării universale a Statutului de la Roma și a legislației naționale de implementare, în conformitate cu Poziția comună a Consiliului 2003/444/CFSP din 16 iunie 2003 privind Curtea Penală Internațională ⁽¹⁾ și planul de acțiune 2004, conceput pentru a da curs poziției comune; ia act de Acordul de cooperare și asistență dintre UE și Curtea Penală Internațională și, pe această bază, solicită UE și statelor sale membre să coopereze pe deplin cu aceasta și să-i ofere asistența necesară; remarcă faptul că prima Conferință de revizuire a Statutului de la Roma urmează să aibă loc la Kampala, în Uganda, între 31 mai și 11 iunie 2010, aceasta constituind un pas de maximă importanță în ceea ce privește dezvoltarea ulterioară a Curții;

28. consideră că noua structură instituțională a UE oferă posibilitatea creșterii coerenței, vizibilității și credibilității acțiunilor UE în cadrul UNHRC; solicită Înaltei Reprezentante/Vicepreședintei Comisiei să asigure că sunt adoptate în practică măsuri vizând punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona pentru a se evita o perioadă de tranziție prea lungă, care ar compromite credibilitatea și eficacitatea Uniunii Europene, precum și că noul regim va spori capacitatea UE de acțiune transfrontalieră și cooperare cu țări din alte blocuri în ceea ce privește inițiativele comune;

29. acordă delegației sale la cea de-a treisprezecea sesiune a UNHRC mandatul de a transmite preocupările exprimate în prezenta rezoluție, invitând-o să prezinte un raport privind această vizită Subcomisiei pentru drepturile omului, și apreciază favorabil trimiterea, în continuare, a unei delegații a Parlamentului European la sesiunile relevante ale UNHRC;

*

* * *

30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltei Reprezentante/Vicepreședintei Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 64-a Adunări Generale, Președintelui Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, precum și grupului de lucru UE-ONU, înființat de Comisia pentru afaceri externe.

(1) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/l_15020030618en00670069.pdf

Joi, 25 februarie 2010

Beijing +15 - Platforma de acțiune a ONU în domeniul egalității de gen

P7_TA(2010)0037

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la Beijing +15 - Platforma de acțiune a ONU pentru egalitatea de gen

(2010/C 348 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere cea de-a patra Conferință mondială privind femeile, organizată la Beijing în septembrie 1995, Declarația și Platforma de acțiune adoptate la Beijing, precum și documentele finale ulterioare, adoptate în sesiunile speciale Beijing +5 și Beijing +10 ale Organizației Națiunilor Unite, referitoare la acțiunile și inițiativele ulterioare pentru punerea în aplicare a Declarației de la Beijing și a Platformei de acțiune, adoptate la 9 iunie 2000 și, respectiv, la 11 martie 2005,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW),
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 14 septembrie 2009 intitulată „Coerența la nivel de sistem” (A/RES/63/311), prin care se exprimă sprijinul ferm pentru consolidarea diferitelor organisme care se ocupă de egalitatea de gen într-o singură structură unificată,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 1, 2, 3, 4, 5, 21 și 23,
- având în vedere articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care subliniază o serie de valori comune statelor membre, cum ar fi pluralismul, nediscriminarea, toleranța, justiția, solidaritatea și egalitatea între bărbați și femei,
- având în vedere articolul 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care se referă la combaterea discriminării bazate pe sex,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 1 martie 2006 intitulată „Foaie de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați 2006-2010” (COM(2006)0092),
- având în vedere concluziile Consiliului din 2 decembrie 1998 care stipulează că evaluarea anuală a punerii în aplicare a Platformei de acțiune de la Beijing va include indicatori și parametri de referință calitativi și cantitativi,
- având în vedere declarația comună a miniștrilor UE pentru egalitatea de gen, făcută la 4 februarie 2005 în contextul evaluării la 10 ani a Platformei de acțiune de la Beijing, în care se reafirmă, printre altele, susținerea fermă și angajamentul în vederea punerii în aplicare depline și eficiente a Declarației de la Beijing și a Platformei de acțiune,
- având în vedere concluziile Consiliului din 2-3 iunie 2005, în care statele membre și Comisia sunt invitate să consolideze mecanismele instituționale de promovare a egalității de gen și să creeze un cadru pentru evaluarea punerii în aplicare a Platformei de acțiune de la Beijing pentru a realiza o monitorizare mai consecventă și mai sistematică a progreselor,

Joi, 25 februarie 2010

- având în vedere Pactul european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, adoptat de Consiliul European în martie 2006 ⁽¹⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 14 mai 2007 privind egalitatea de gen și afirmarea femeilor în cooperarea pentru dezvoltare,
 - având în vedere raportul detaliat pregătit de Președinția suedeză a Uniunii Europene, intitulat „Beijing +15: Platforma de acțiune și Uniunea Europeană”, care indică obstacolele ce împiedică în momentul de față realizarea deplină a egalității de gen,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 1995, referitoare la cea de-a 4-a Conferință mondială privind femeile de la Beijing: „Egalitate, dezvoltare și pace” ⁽²⁾ și cea din 10 martie 2005, referitoare la urmările celei de-a patra Conferințe mondiale privind femeile - Platforma de acțiune, Beijing +10 ⁽³⁾,
 - având în vedere întrebările din 26 ianuarie 2010 adresate Comisiei și Consiliului cu privire la Beijing +15 – Platforma de acțiune a ONU pentru egalitatea de gen (O-0006/2010 – B7-0007/2010, O-0007/2010 – B7-0008/2010),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât, în pofida eforturilor depuse, obiectivele strategice ale Platformei de acțiune de la Beijing nu au fost îndeplinite, iar inegalitatea și stereotipurile legate de gen persistă, femeile rămânând în poziții subordonate bărbaților în domeniile la care se referă Platforma;
- B. întrucât egalitatea de gen este un principiu fundamental al Uniunii Europene, consacrat în Tratatul privind Uniunea Europeană și unul dintre obiectivele și sarcinile sale, și întrucât integrarea perspectivei de gen în toate activitățile sale reprezintă o misiune specifică pentru Uniune;
- C. întrucât faptul de a beneficia pe deplin de toate drepturile omului în cazul femeilor și fetelor reprezintă o parte inalienabilă, integrală și indivizibilă a drepturilor universale ale omului și este esențială pentru progresul femeilor și fetelor, pentru pace, securitate și dezvoltare;
- D. întrucât este esențial ca bărbații și băieții să fie implicați activ în politici și programe de promovare a egalității de gen, iar bărbaților să li se ofere oportunități realiste, mai ales în ceea ce privește concediul de paternitate, de a împărți responsabilitățile familiale și domestice în mod egal cu femeile;
- E. întrucât între CEDAW și Platforma de acțiune de la Beijing pot fi identificate sinergii importante în conținutul de fond, multe dintre domeniile critice de interes ale Platformei fiind abordate explicit în Convenție;
- F. întrucât CEDAW a aniversat 30 de ani de la semnarea sa la 18 decembrie 1979, iar Protocolul opțional la Convenție a împlinit 10 ani, ceea ce împuternicește Comitetul CEDAW să primească plângeri cu privire la încălcările drepturilor comise de persoane fizice, și întrucât, până în momentul de față, 186 de țări au ratificat CEDAW iar 98 dintre acestea au ratificat Protocolul opțional;
- G. întrucât pentru cea de a 45-a sesiune a Comisiei ONU privind statutul femeilor (așa-numita reuniune Beijing +15) s-a stabilit ca temă revizuirea Declarației pentru acțiune de la Beijing și contribuția la constituirea unei perspective de gen în vederea realizării depline a Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului,

⁽¹⁾ Buletinul CE 3-2002, punctul I.13.

⁽²⁾ JO C 166, 3.7.1995, p. 92.

⁽³⁾ JO C 320 E, 15.12.2005, p. 247.

Joi, 25 februarie 2010

1. subliniază că, în pofida progreselor înregistrate în atingerea obiectivelor strategice ale Platformei de acțiune de la Beijing, inegalitatea și stereotipurile legate de gen persistă, femeile rămânând într-o poziție subordonată bărbaților în multe dintre domeniile abordate de platformă;
2. regretă lipsa unor date actualizate, fiabile și comparabile, atât la nivel național, cât și la nivel european, pentru indicatorii stabiliți ca urmare a Platformei de acțiune de la Beijing și deja dezvoltati în multe dintre domeniile critice identificate în Platforma de acțiune de la Beijing, inclusiv femeile și sărăcia, violența împotriva femeilor, mecanismele instituționale, femeile și conflictele armate și fetele;
3. invită Comisia să continue revizuirea anuală a punerii în aplicare a Platformei de acțiune de la Beijing, folosind indicatori și rapoarte analitice în mod eficient, ca o contribuție la diferitele domenii de politică, precum și ca bază pentru noile inițiative menite să realizeze egalitatea de gen;
4. consideră că este necesară elaborarea de către Comisie a unui plan pe termen mediu pentru urmărirea și revizuirea periodică a seturilor de indicatori deja elaborați pentru urmărirea Platformei de acțiune de la Beijing, utilizând toate resursele disponibile, inclusiv expertiza Grupului la nivel înalt al Comisiei pentru integrarea egalității de gen;
5. îndeamnă Comisia să ia în considerare, la elaborarea strategiei în urma foii sale de parcurs, criza economică și financiară, impactul schimbărilor climatice asupra femeilor, dezvoltarea durabilă, îmbătrânirea populației și situația femeilor aparținând minorităților etnice, în special femeile de etnie romă, precum și următoarele priorități actuale ale foii de parcurs: independența economică egală a femeilor și bărbaților, inclusiv punctul 1.6 privind combaterea discriminării multiple împotriva femeilor aparținând minorităților etnice și femeilor migrante; concilierea muncii cu viața de familie și cea privată; participarea egală a femeilor și bărbaților la procesul decizional; eradicarea violenței bazate pe gen; eliminarea stereotipurilor legate de gen din societate și promovarea egalității de gen în politicile externe și de dezvoltare;
6. invită statele membre și Comisia să ia noi măsuri de promovare a afirmării femeilor, a egalității de gen și a integrării perspectivei de gen în cooperarea pentru dezvoltare, inclusiv prin finalizarea și adoptarea unui Plan de acțiune al UE privind aspectele legate de gen, în conformitate cu Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutorului și Programul de acțiune de la Accra;
7. îndeamnă Comisia, atunci când pregătește strategia ca urmare a foii sale de parcurs, să facă conexiuni mai puternice cu Platforma de acțiune de la Beijing, asigurându-se că există o mai mare coerență între strategia UE pentru egalitatea de gen și eforturile de realizare a obiectivelor identificate în Platforma de acțiune de la Beijing;
8. susține ferm crearea unei noi structuri dedicate egalității de gen în cadrul ONU, care să combine activitățile politice și operaționale și invită toate statele membre ale ONU, în special statele UE, să se asigure că noua entitate dispune de resurse financiare și umane importante și este condusă de un Subsecretar General al ONU, responsabil pentru egalitatea de gen;
9. subliniază că sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile legate de acestea fac parte integrantă din agenda privind drepturile femeilor și că este esențial să se intensifice eforturile de a îmbunătăți drepturile și sănătatea reproductivă ale femeilor atât la nivel european, cât și mondial;
10. subliniază că sănătatea sexuală și reproductivă este o parte integrantă a agendei privind sănătatea femeii;
11. subliniază că avortul nu ar trebui promovat ca metodă de planificare familială și că femeilor care au recurs la avort ar trebui să li se asigure, în toate cazurile, un tratament uman și consiliere;

Joi, 25 februarie 2010

12. invită Uniunea Europeană ca, în noul cadru legal instituit de Tratatul de la Lisabona, să devină parte la Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) și la protocolul său opțional;
 13. încurajează Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) să promoveze schimburile de cunoștințe între statele membre în toate domeniile la care se referă Platforma de acțiune de la Beijing, prin intermediul unui program de schimb de bune practici referitoare la egalitatea de gen, cu scopul de a consolida punerea în aplicare a angajamentelor asumate în cadrul Platformei;
 14. solicită ca, în cadrul revizuirii Strategiei de la Lisabona, să se includă o prioritate mai puternică/un capitol dedicat egalității de gen, însoțit de obiective noi, să se întărească legăturile cu Platforma de acțiune de la Beijing și să se folosească indicatorii elaborați ca urmare a Platformei de la Beijing, în vederea consolidării perspectivei de gen în cadrul programelor naționale de reformă, precum și în cadrul Rapoartelor naționale privind strategiile de protecție și incluziune sociale;
 15. solicită Comisiei să revizuiască periodic progresele înregistrate în acele domenii critice identificate în Platforma de acțiune de la Beijing pentru care au fost adoptați deja indicatorii elaborați ca urmare a Platformei de acțiune de la Beijing;
 16. îndeamnă Comisia și statele membre să adopte și să pună în aplicare politici specifice privind egalitatea de gen, inclusiv măsuri active, pentru a accelera realizarea de facto a egalității de gen și pentru a promova respectarea deplină a tuturor drepturilor omului în cazul femeilor și fetelor;
 17. salută importanța acordată egalității de gen cadrul planurilor viitoarei Președinții spaniole;
 18. recunoaște că integrarea perspectivei de gen și acțiunile specifice de promovare a egalității de gen reprezintă strategii de sprijinire reciprocă și că trebuie consolidate și folosite eficient structuri și metode atât la nivel național, cât și la nivelul UE;
 19. încurajează Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați să dezvolte în continuare strategii și instrumente pentru integrarea perspectivei de gen, în special în domeniul evaluării impactului de gen și integrarea dimensiunii de gen în buget;
 20. reiterează necesitatea unei puneri în aplicare și monitorizări sistematice a integrării dimensiunii de gen în procesele legislative, bugetare, precum și în alte procese, strategii programe și proiecte importante, din diferite domenii ale politicilor, inclusiv în politica economică, politicile de integrare, metoda deschisă de coordonare atât pentru încadrarea în muncă, cât și pentru protecția și incluziunea socială, strategia Uniunii Europene pentru dezvoltare durabilă, cadrul pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului, politicile externe și de dezvoltare, politica europeană de securitate și apărare, și să promoveze folosirea sistematică a indicatorilor elaborați ca urmare a Platformei de acțiune de la Beijing în toate domeniile politice și procesele importante;
 21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor statelor membre și Secretarului General al ONU.
-

Joi, 25 februarie 2010

Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului

P7_TA(2010)0039

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului (2009/2106(INI))

(2010/C 348 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2002 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind viitorul politicii comune în domeniul pescuitului ⁽²⁾,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982,
- având în vedere Acordul din 1995 de punere în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 privind conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori („Acordul de la New York” din 4 august 1995),
- având în vedere Codul de conduită al FAO pentru un pescuit responsabil, adoptat la 31 octombrie 1995,
- având în vedere Codul de practici pentru pescuitul de agrement al CECPI, adoptat în mai 2008,
- având în vedere declarația făcută cu ocazia reuniunii mondiale la nivel înalt de la Johannesburg privind dezvoltarea durabilă, desfășurată în perioada 26 august - 4 septembrie 2002,
- având în vedere strategia UE revizuită privind dezvoltarea durabilă, astfel cum a fost adoptată de către Consiliul European la 15 și 16 iunie 2006,
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind rolul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) în implementarea unei abordări ecosistemice în gestionarea resurselor marine (COM(2008)0187) și Rezoluția Parlamentului European din 13 ianuarie 2009 referitoare la politica comună în domeniul pescuitului (PCP) și la abordarea ecosistemică în gestionarea pescuitului ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind instrumentele de gestionare bazate pe drepturile de pescuit (COM(2007)0073) și Rezoluția Parlamentului European din 10 aprilie 2008 privind instrumentele de gestionare bazate pe drepturile de pescuit ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.⁽²⁾ JO C 271 E, 7.11.2002, p. 67.⁽³⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0009.⁽⁵⁾ JO C 247 E, 15.10.2009, p. 1.

Joi, 25 februarie 2010

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind aplicarea principiului durabilității în activitățile de pescuit din Uniunea Europeană prin intermediul randamentului maxim durabil (COM(2006)0360) și Rezoluția Parlamentului European din 6 septembrie 2007 privind aplicarea principiului durabilității pescuitului în UE prin intermediul recoltei maxime sustenabile ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O politică de reducere a capturilor accidentale nedorite și de eliminare a aruncării înapoi în mare a capturilor în activitățile de pescuit din Europa” (COM(2007)0136) și Rezoluția Parlamentului European din 31 ianuarie 2008 privind o politică de reducere a capturilor accidentale nedorite și de eliminare a aruncării înapoi în mare a acestora în activitățile de pescuit din Europa ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 aprilie 2009 referitoare la „Guvernanța în cadrul PCP: Parlamentul European, consiliile consultative regionale și alți actori” ⁽³⁾, precum și Rezoluția sa din 6 septembrie 2006 referitoare la Planul de acțiune 2006-2008 pentru simplificarea și îmbunătățirea politicii comune în domeniul pescuitului ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 3 septembrie 2008 intitulată „O strategie europeană de cercetare marină și maritimă: Un cadru coerent al spațiului european de cercetare în sprijinul utilizării sustenabile a oceanelor și mărilor” (COM(2008)0534) și Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la cercetarea aplicată în domeniul politicii comune a pescuitului ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2005 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind Fondul European pentru Pescuit ⁽⁶⁾, Rezoluția sa din 15 iunie 2006 referitoare la pescuitul costier și problemele cu care se confruntă comunitățile de pescuit costier ⁽⁷⁾ și Rezoluția sa din 15 decembrie 2005 referitoare la rețelele de femei: pescuit, agricultură și diversificare ⁽⁸⁾, precum și Rezoluția sa din 28 septembrie 2006 referitoare la ameliorarea situației economice în sectorul pescuitului ⁽⁹⁾,
- având în vedere raportul special nr. 7/2007 al Curții de Conturi privind sistemele de control, de inspecție și de sancțiuni în ceea ce privește normele de conservare a resurselor halieutice comunitare, Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat ⁽¹⁰⁾, Regulamentul (CE) nr. 1006/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 privind autorizațiile pentru activitățile de pescuit ale navelor de pescuit comunitare în afara apelor comunitare și accesul navelor țărilor terțe în apele comunitare ⁽¹¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării reglementărilor politicii comune în domeniul pescuitului ⁽¹²⁾, precum și rezoluțiile Parlamentului din 23 februarie 2005 ⁽¹³⁾, 15 februarie 2007 ⁽¹⁴⁾, 5 iunie 2008 ⁽¹⁵⁾, 10 aprilie 2008 ⁽¹⁶⁾ și 22 aprilie 2009 ⁽¹⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură ⁽¹⁸⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Lansarea unei dezbateri referitoare la o abordare comunitară a sistemelor de etichetare ecologică pentru produsele pescărești” (COM(2005)0275) și rezoluția Parlamentului European din 7 septembrie 2006 referitoare la același subiect ⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 228.

⁽²⁾ JO C 68 E, 21.3.2009, p. 26.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0317.

⁽⁴⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 155.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0065.

⁽⁶⁾ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 324.

⁽⁷⁾ JO C 300 E, 9.12.2006, p. 504.

⁽⁸⁾ JO C 286 E, 23.11.2006, p. 519.

⁽⁹⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 417.

⁽¹⁰⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 33.

⁽¹²⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

⁽¹³⁾ JO C 304 E, 1.12.2005, p. 258.

⁽¹⁴⁾ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 502.

⁽¹⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0245.

⁽¹⁶⁾ JO C 247 E, 15.10.2009, p. 87.

⁽¹⁷⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0255.

⁽¹⁸⁾ JO C 305 E, 18.12.2008, p. 271.

⁽¹⁹⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 233.

Joi, 25 februarie 2010

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și rezoluția sa din 7 mai 2009 referitoare la noul rol și noul rol și noile responsabilități ale Parlamentului care decurg din punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind o viitoare „Politică maritimă a Uniunii Europene: o viziune europeană privind oceanele și mările” ⁽²⁾, precum și Rezoluția sa din 2 septembrie 2008 referitoare la pescuit și acvacultură în contextul managementului integrat al zonelor litorale în Europa ⁽³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 4 februarie 2009 privind „2050: Viitorul începe azi – recomandări privind viitoarea politică integrată a UE în domeniul schimbărilor climatice” ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la strategia UE pentru Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 4 decembrie 2008 referitoare la elaborarea unui plan european de gestionare a efectivelor de cormorani pentru minimizarea impactului tot mai mare al acestora asupra efectivelor piscicole, pescuitului și acvaculturii ⁽⁶⁾,
 - având în vedere comunicările Comisiei referitoare la o politică maritimă integrată, în special comunicările intitulate „Orientări pentru o abordare integrată în domeniul politicii maritime. Realizarea celor mai bune practici de guvernare maritimă integrată și de consultare a părților interesate” (COM(2008)0395), „Foaie de parcurs privind amenajarea spațiului maritim. Realizarea principiilor comune în UE” (COM(2008)0791) și „Dezvoltarea dimensiunii internaționale a politicii maritime integrate a Uniunii Europene” (COM(2009)0536), precum și recentul raport intermediar privind politica maritimă integrată a Uniunii Europene (COM(2009)0540),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Construirea unui viitor durabil pentru acvacultură - Un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene” (COM(2009)0162),
 - având în vedere Cartea Verde a Comisiei intitulată „Reforma politicii comune în domeniul pescuitului” (COM(2009)0163),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A7-0014/2010),
- A. întrucât conservarea stocurilor de pește reprezintă o necesitate fundamentală pentru a permite sectorului pescuitului să aprovizioneze consumatorii cu produse piscicole și pentru echilibrul balanței alimentare, atât la nivelul fiecărui stat membru, cât și la nivelul Uniunii Europene, și are o contribuție semnificativă la bunăstarea socioeconomică a comunităților din zona de coastă, la dezvoltarea locală, la ocuparea forței de muncă, la menținerea și crearea de activități economice și de locuri de muncă în amonte și în aval, la aprovizionarea cu pește proaspăt și la păstrarea tradițiilor culturale locale;
- B. întrucât Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 1982 ar trebui să constituie baza permanentă pentru reglementarea politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), cu referire specială la gestionarea internațională a sectorului pescuitului;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 531.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0382.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2009)0089.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0583.

Joi, 25 februarie 2010

- C. întrucât reforma PCP trebuie să țină seama de politica UE pentru mediu, consfințită de tratate și de Declarația de la Bali din decembrie 2007;
- D. întrucât Uniunea Europeană (UE) este o entitate supusă reglementărilor de drept internațional care, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de tratatele sale și de normele sale de funcționare, are scopul specific de a garanta integrarea economică, socială și politică a politicilor sale, inclusiv a PCP;
- E. întrucât obiectivul PCP, stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, este de a asigura dezvoltarea durabilă și viabilitatea economică și socială a sectorului pescuitului și conservarea resurselor marine, ceea ce reprezintă o premisă fundamentală pentru exercitarea activității de pescuit în prezent și în viitor;
- F. întrucât PCP nu și-a atins obiectivele de bază și a demonstrat că o politică excesiv de centralizată, dirijată de sus în jos, nu funcționează;
- G. întrucât trebuie luate în considerare diversitatea mărilor europene și specificitatea flotei și a practicilor de pescuit existente în fiecare dintre acestea;
- H. întrucât în Rezoluția sa din 3 noiembrie 1976 și în special în Anexa VII a acesteia, Consiliul a prevăzut luarea măsurii în sprijinul nevoilor specifice din regiunile în care populația locală este în mod deosebit dependentă de pescuit și de activitățile legate de acesta;
- I. întrucât, articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2371/2002, stipulează că PCP cuprinde conservarea, gestionarea și exploatarea resurselor acvatice vii, acvacultura, precum și prelucrarea și comercializarea produselor pescărești și de acvacultură, în cazurile în care asemenea activități sunt practicate pe teritoriul statelor membre sau în apele comunitare sau de navele comunitare de pescuit sau, fără a aduce atingere responsabilității primare a statului de pavilion, de resortisanți ai statelor membre;
- J. întrucât 88 % din stocurile comunitare sunt pescuite dincolo de nivelul de RMS și 30 % din acele stocuri se află în afara limitelor biologice de siguranță, cu consecințe grave pentru viabilitatea industriei;
- K. întrucât aplicarea PCP interacționează direct cu domenii foarte vaste, cum ar fi protecția mediului, schimbările climatice, siguranța, sănătatea publică, protecția consumatorului, dezvoltarea regională, comerțul intern și internațional, relațiile cu țările terțe și cooperarea pentru dezvoltare, și întrucât este esențial să se garanteze o armonizare corectă și atentă între toate aceste domenii, respectându-se totodată principiul subsidiarității;
- L. întrucât, în conformitate cu Directivă 2008/56/CE, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a obține sau menține o stare bună în apele marine ale Uniunii Europene până cel târziu în 2020, ceea ce va face necesară reglementarea activităților de pescuit în cadrul PCP;
- M. întrucât există disparități evidente între veniturile populației care trăiește din pescuit și veniturile altor segmente ale populației; întrucât este necesar să se garanteze celor care trăiesc din pescuit un standard de viață echitabil, în special prin mărirea veniturilor individuale;
- N. întrucât situația geopolitică, economică și socială actuală, precum și elaborarea unei strategii și a unui plan de acțiune pentru protejarea și dezvoltarea durabilă a mărilor și oceanelor din Europa și din întreaga lume (politica maritimă integrată - PMI) justifică angajamentul nostru de a stabili o PCP sustenabilă din punct de vedere socioeconomic și al mediului, în care puterea de decizie a Parlamentului European în materie de PCP este consolidată, astfel cum prevede Tratatul de la Lisabona;
- O. întrucât pescuitul este una din activitățile principale care folosește marea și resursele acesteia, și ar trebui, prin urmare, să fie considerat un element esențial al gestionării politicii maritime integrate (PMI);

Joi, 25 februarie 2010

- P. întrucât IPCC (Comisia interguvernamentală pentru schimbările climatice), care reunește cercetători din toată lumea, a evaluat impactul schimbărilor climatice și a ajuns la concluzia că numeroase ecosisteme sunt amenințate de o combinație fără precedent de factori și perturbări asociate cu schimbările climatice;
- Q. întrucât legislația primară a UE și, recent, TFUE, au recunoscut natura constrângerilor care afectează regiunile ultraperiferice (RU); aceste constrângeri, prin natura lor permanentă și generalizată, precum și prin prezența lor comună, diferențiază regiunile respective de celelalte regiuni ale UE care prezintă dezavantaje geografice și/sau probleme de populare;
- R. întrucât, pentru a fi mai integratoare și mai eficientă, PCP ar trebui organizată în vederea implicării multidisciplinare a tuturor grupurilor care au o legătură directă sau indirectă cu sectorul, cum ar fi pescarii în scopuri comerciale sau de agrement, producătorilor de acvaculturi, sectorului de prelucrare, a vânzătorilor cu amănuntul, a proprietarilor de vase, a reprezentanților acestor grupuri, a societății civile (inclusiv ai ONG-urilor care se ocupă de mediu și de dezvoltare), a comunității științifice și a responsabililor instituționali;
- S. întrucât această nouă reformă a PCP ar trebui să constituie deja o mai bună adaptare a politicii de pescuit la normele pieții unice;
- T. întrucât, în pofida unor progrese înregistrate în urma revizuirii PCP din 2002, au mai rămas probleme grave legate de capacitatea excedentară a flotei și de precaritatea unor resurse halieutice, care variază în funcție de zonă, probleme care s-au agravat în ultimii ani, ducând la efecte negative grave asupra speciilor nevizate și a mediului marin în general și afectând calitatea ecosistemului;
- U. întrucât probleme precum capacitatea excedentară și precaritatea resurselor halieutice nu ar trebui considerate endemice sau universale, având în vedere variațiile foarte mari dintre diferitele flote și activități de pescuit, și întrucât soluțiile la aceste probleme ar trebui elaborate și implementate ținându-se seama de diferențele regionale importante de pe teritoriul UE;
- V. întrucât mările europene pot conține volume mai mari de pește decât în prezent și întrucât, dacă stocurile ar fi lăsate să se refacă, ar fi posibilă stabilirea de limite care să permită capturarea de cantități mult mai mari, respectând în același timp sustenabilitatea;
- W. întrucât procentul peștilor aruncați înapoi în mare este inacceptabil de mare, iar în cazuri extreme ajunge, potrivit afirmațiilor pescarilor, chiar până la 80 % din captură;
- X. întrucât politica de conservare și gestionare a reprezentant cel mai mare eșec al PCP care, de la creația sa, nu a fost modificată sau actualizată și întrucât este necesar, prin urmare, să se acorde atenție elaborării unui nou model de conservare și gestionare în domeniul pescuitului;
- Y. întrucât Uniunea Europeană, în virtutea angajamentelor asumate în forurile internaționale, a definit gestionarea prin intermediul Randamentului maxim sustenabil (RMS) principiul precauției și abordarea ecosistemică drept obiective ale politicii sale în domeniul pescuitului;
- Z. întrucât menținerea unor flote de pescuit moderne, competitive, ecologice și sigure nu este incompatibilă cu reducerea capacității de pescuit, acțiune care de fapt a fost efectuată în grade diferite de către diverse state membre, pe baza unor serioase cercetări științifice, pentru a echilibra capacitatea de pescuit cu disponibilitatea resurselor, și întrucât părțile interesate s-au manifestat în favoarea unor măsuri care să nu afecteze sectorul, ci care să aibă efecte pozitive și progresive, precum cele legate de creșterea biomasei de pește, reducerea numărului de zile de pescuit, stabilirea de zone de protecție biologică, punerea în valoare a unităților piscicole mici;

Joi, 25 februarie 2010

- AA. întrucât pescuitul este una din activitățile cele mai afectate de reducerea progresivă a resurselor, cauzată de starea de sănătate precară a ecosistemelor marine, și întrucât sustenabilitatea sa viitoare va depinde de capacitatea sa de a inversa această tendință, prin restabilirea stării de sănătate și a echilibrului ecosistemului marin în ansamblul său; întrucât sectorul trebuie să contribuie la eforturile de restabilire a echilibrului, care vor permite sustenabilitatea sa viitoare și vor asigura creșterea viabilității pe termen mediu și lung;
- AB. întrucât pescuitul este esențial pentru câștigarea existenței în multe comunități de coastă, care au practicat această activitate de mai multe generații și care au contribuit astfel la dinamica economică și socială a regiunilor respective și la moștenirea culturală a UE și întrucât politica în domeniul pescuitului trebuie dezvoltată astfel încât, prin respectarea drepturilor istorice, sursele de venituri să fie protejate în toate regiunile tradiționale piscicole ale Europei;
- AC. întrucât drepturile istorice au fost protejate în trecut de principiul unei stabilități relative și, indiferent de forma sistemelor de gestionare viitoare, comunitățile de coastă trebuie să își păstreze avantajele dobândite prin stabilitatea relativă;
- AD. întrucât flotele mici și zonele foarte dependente de activitatea de pescuit necesită un tratament diferit și un sprijin socioeconomic mai mare în cadrul noii PCP;
- AE. întrucât, în ciuda nivelului scăzut de reprezentare a femeilor în subsectorul activității de capturare, acestea constituie un grup important, având în vedere rolul fundamental pe care îl joacă în zonele direct legate de PCP, cum ar fi acvacultura, prelucrarea, comercializarea, cercetarea, gestionarea întreprinderilor, formarea și siguranța maritimă;
- AF. întrucât, la fel ca și în sectorul agricol, femeile sunt, de asemenea, victime ale inegalităților existente în sectorul pescuitului, care se traduc prin salarii mai mici (sau chiar prin absența unei remunerații), mai puține avantaje sociale și, în unele cazuri, obstacole în calea participării lor depline în forurile de conducere ale anumitor comunități sau asociații;
- AG. întrucât produsele piscicole și acvacultura reprezintă o sursă importantă și din ce în ce mai utilizată de proteine de înaltă calitate și de grăsimi benefice sănătății, indispensabile nevoilor alimentare ale Uniunii;
- AH. întrucât flota comunitară și sectorul comunitar al pescuitului sunt o sursă de hrană de înaltă calitate și joacă un rol esențial în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, coeziunea socială și dinamismul în regiunile de coastă, periferice, ultraperiferice și cele insulare;
- AI. întrucât introducerea pe piață de produse piscicole însoțite de un certificat acreditat de calitate, de la capturare până la comercializare, trecând prin fazele de îngreșare și de prelucrare (în funcție de industria în cauză) ar trebui să contribuie la o mai bună sensibilizare a producătorilor și consumatorilor cu privire la pescuitul sustenabil;
- AJ. întrucât FAO a desfășurat o activitate importantă în domeniul etichetării ecologice în domeniul produselor piscicole și de acvacultură și în luna martie 2005, Comisia pentru pescuit din cadrul FAO (COFI) a elaborat orientări cu privire la acest subiect care ar trebui luate în considerare de către Comisia Europeană;
- AK. întrucât acțiunile de promovare a dezvoltării durabile într-o anumită regiune ar consolida interacțiunea dintre componentele sale de mediu naturale și umane și ar promova calitatea vieții în cadrul comunităților sale de coastă; întrucât o politică în domeniul pescuitului trebuie să pornească de la premisa interdependenței dintre bunăstarea acestor comunități și durabilitatea ecosistemelor din care acestea fac parte integrantă;

Joi, 25 februarie 2010

- AL. întrucât flotele mici și cele industriale mai mari prezintă caracteristici foarte diferite și probleme care nu pot fi înscrise într-un model uniform, necesitând așadar un tratament diferențiat;
- AM. întrucât în momentul de față este general acceptat faptul că există o serie de instrumente care oferă o abordare diferită de gestionare a pescuitului care pot suplimenta cu succes sistemele existente și care pot juca un rol semnificativ în ceea ce privește gestionarea sectorului la nivel comunitar;
- AN. întrucât unele state membre au instituit deja propriile lor sisteme, precum sistemul de credit pentru conservare, destinat încurajării inovațiilor pozitive în industrie, și întrucât astfel de acțiuni, întreprinse la nivel de stat membru, pot fi ajustate pentru a lua în considerare circumstanțele locale, în cooperare cu părțile interesate;
- AO. întrucât un studiu al modelelor de gestionare a pescuitului ar trebui să facă obiectul unei analize atente, având în vedere diferențele de ordin economic și social și cele legate de pescuit între diferitele state membre, fără a neglija rolul subsidiarității, în scopul asigurării unei gestionări globale echilibrate a resurselor și al promovării accesului proporționat al diferitelor flote;
- AP. întrucât activitatea din sectorul pescuitului este concentrată în special în regiuni cu economie fragilă, care fac parte în marea lor majoritate din regiunile cuprinse în obiectivul 1, și întrucât situația de criză din acest sector are un impact considerabil asupra coeziunii economice și sociale din aceste regiuni;
- AQ. întrucât valoarea zonelor maritime în care pescuitul este interzis, ca instrument eficient de protejare a ecosistemelor marine și ca factor care aduce beneficii gestionării pescuitului, este recunoscută pe scară largă, cu condiția ca instituirea și protejarea acestora să îndeplinească o serie de standarde minime;
- AR. întrucât ar trebui să se acorde cea mai mare atenție posibilă importanței strategice a acvaculturii și dezvoltării sale la nivel comunitar, atât în termeni socio-economici și de mediu, cât și în contextul securității alimentare; întrucât, cu toate acestea, industria trebuie să prevină daunele aduse mediului marin local sau epuizarea stocurilor sălbatice, în special a celor de pești pelagici de mici dimensiuni capturați ca hrană pentru multe specii de acvacultură;
- AS. întrucât activitățile de pescuit de moluște și crustacee sunt parte integrantă a sectorului și au o importanță deosebită în anumite zone de coastă, iar, în cazul pescuitului manual al crustaceelor și moluștelor, aceste activități sunt desfășurate în general de femei; întrucât aceste activități ar trebui să facă parte pe deplin din domeniul de aplicare al noii PCP;
- AT. întrucât UE va trebui să își coordoneze politica în materie de dezvoltare și PCP, pentru a dedica sectorului pescuitului mai multe resurse umane, tehnice și bugetare în contextul politicii sale de cooperare în materie de dezvoltare cu țările terțe;
- AU. întrucât acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului ar trebui să joace un rol vital și din ce în ce mai important în contextul utilizării și exploatații sustenabile a resurselor halieutice din apele comunitare și internaționale, cu toate că în urma unor evaluări recente ale performanței ORGP-urilor s-au identificat deficiențe grave în funcționarea acestora, fapt care a determinat Adunarea Generală a ONU să solicite măsuri urgente de îmbunătățire a performanțelor acestora;
- AV. întrucât organismele regionale de gestionare ar trebui să aibă un rol vital și important în contextul utilizării și exploatații sustenabile a zonelor de pescuit din apele comunitare, permițând ca deciziile privind gestionarea să fie luate la un nivel mai adecvat, prin implicarea părților interesate relevante;
- AW. întrucât politica externă din cadrul PCP are un rol esențial în garantarea aprovizionării industriei și a consumatorilor, având în vedere că mai mult de o treime din producția comunitară provine din zone de pescuit internaționale și din ape aparținând ZEE ale țărilor terțe;

Joi, 25 februarie 2010

- AX. întrucât pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) constituie una dintre cele mai grave amenințări la adresa exploataării sustenabile a resurselor acvatice vii și pune în pericol înseși bazele PCP, precum și eforturile internaționale de a promova o mai bună gestionare a oceanelor, și întrucât Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 privind stabilirea unui sistem comunitar de control, care va fi pus în aplicare în curând, vizează promovarea în continuare a gestionării și a coordonării;
- AY. întrucât 60 % din peștele consumat în Uniunea Europeană este capturat în afara apelor UE, situație cauzată de eșecul PCP de a menține nivelurile stocurilor de pește necesare pentru satisfacerea cererii din partea cetățenilor UE;
- AZ. întrucât Comisia a recunoscut deja faptul că au fost introduse pe piața comunitară produse care nu respectă dimensiunile minime definite de Uniunea Europeană, în special din cauza neaplicării normelor de comercializare a produselor congelate;
- BA. întrucât în prezent multe din locurile de muncă din sectorul pescuitului sunt ocupate de lucrători din țări terțe, deoarece această activitate devine din ce în ce mai puțin atrăgătoare pentru tinerii din UE;
- BB. întrucât scăderea drastică a prețurilor la majoritatea speciilor de pește din ultimii ani a avut un impact negativ major asupra veniturilor producătorilor, care s-au confruntat în același timp cu creșteri ale costurilor de producție pe care nu le pot transfera în prețul inițial de vânzare;
- BC. întrucât au avut loc modificări ale structurii pieței de produse piscicole și o trecere de la un echilibru acceptabil între producători și cumpărători la o situație care poate fi considerată din ce în ce mai mult un oligopol al celor din urmă, ca urmare a concentrării lanțurilor de distribuție și achiziție;
- BD. întrucât multe din exporturile din țările terțe creează probleme grave pentru competitivitatea sectorului comunitar al pescuitului, deoarece acestea nu respectă standardele și sistemele de control aplicabile producătorilor și consumatorilor comunitari, care duc la creșteri ale costurilor de producție pentru producătorii comunitari;
- BE. întrucât, pe termen lung, această scădere a prețurilor nu aduce avantaje nici consumatorilor,

Aspecte generale

1. salută inițiativa Comisiei de a propune cartea verde, care în momentul de față stă la baza unei proceduri de consultare și a unei dezbateri de importanță deosebită privind constrângerile și provocările cu care se confruntă actuala PCP, în vederea unei reforme urgente și aprofundate a acesteia și solicită să se țină seama și de opiniile părților interesate;
2. consideră că actuala reformă are o importanță vitală pentru viitorul industriei europene a pescuitului și că, în absența adoptării și aplicării unei reforme radicale, s-ar putea ajunge la dispariția stocurilor halieutice și a industriei pescuitului până la viitoarea reformă;
3. este de acord cu punctul de vedere exprimat în Cartea verde, conform căruia sustenabilitatea economică și socială necesită stocuri productive de pești și ecosisteme marine funcționale, astfel că sustenabilitatea ecologică reprezintă o premisă de bază pentru viitorul economic și social al pescuitului european;
4. de asemenea, salută cele două principii fundamentale stabilite de Comisie în vederea unei reforme eficiente și reușite a PCP, în special nevoia de a responsabiliza sectorul, bazată pe stabilirea unor condiții care să favorizeze exercitarea bunelor practici în materie de pescuit, nevoia de a ajusta și de a furniza modele de gestionare pe termen lung a pescuitului pentru a crea instrumente care să completeze și să îmbunătățească sistemul unic tradițional de TAC și cote, aflat acum în vigoare, precum și pentru a rezolva problema capacității excedentare a flotelor;

Joi, 25 februarie 2010

5. salută analiza realizată de Comisie privind punctele forte și punctele slabe ale PCP actuale și este de acord cu punctul de vedere exprimat de aceasta, conform căruia reforma ar trebui să se bazeze în special pe cinci aspecte, și anume: problema adânc înrădăcinată a supracapacității flotelor; obiectivele de politică neclare având drept rezultat o orientare insuficientă în ceea ce privește luarea deciziilor și implementarea, un sistem de luare a deciziilor care încurajează o abordare pe termen scurt; un cadru care nu conferă industriei suficientă responsabilitate, precum și lipsa unei voințe politice de a asigura respectarea legislației corelată cu respectarea insuficientă a acesteia de către industrie;
6. salută recunoașterea nevoii de a aplica un cadru mai simplificat pentru a se asigura că se vor obține rezultate optime ale măsurilor care urmează a fi adoptate și, prin urmare, subliniază importanța intensificării eforturilor pentru a realiza aceasta;
7. reamintește că principalul obiectiv al PCP ar trebui să fie garantarea viitorului atât al resurselor halieutice, cât și al pescarilor, prin intermediul asigurării refacerii populațiilor piscicole și al restabilirii viabilității economice a sectorului;
8. reamintește faptul că PCP trebuie să asigure sustenabilitatea pe termen lung a activităților de pescuit pentru a permite sectorului să contribuie la prezervarea viabilității socio-economice a comunităților de coastă, garantând aprovizionarea cu pește a populației și suveranitatea și securitatea alimentare și ameliorând condițiile de viață ale pescarilor, asigurând astfel o dezvoltare durabilă a zonelor costiere care depind în cea mai mare măsură de pescuit;
9. consideră că metoda de gestionare a pescuitului trebuie concepută astfel încât să minimizeze impactul activităților de pescuit asupra speciilor asociate sau dependente și că deciziile majore ar trebui să fie precedate de o evaluare a impactului asupra mediului, așa cum se întâmplă în majoritatea celorlalte industrii;
10. subliniază că PCP actuală este una dintre cele mai integrate politici comunitare, care dă Comunității competențe vaste, și deci și responsabilități, în ceea ce privește gestionarea și conservarea resurselor marine și solicită o mai mare implicare a părților interesate;
11. subliniază că, în pofida reformei profunde a PCP din 2002, aceasta se confruntă, la 27 de ani de la crearea sa cu probleme grave în cazul anumitor activități de pescuit, care se caracterizează în principal prin pescuit excesiv, capacitate excedentară în anumite segmente ale flotei, care trebuie definită în mod clar, ineficiență energetică și irosire, la care se adaugă alți factori, cum ar fi regresul economic și social, care afectează în momentul de față sectorul, globalizarea pieței produselor pescărești și de acvacultură și consecințele schimbărilor climatice și reducerea progresivă a resurselor, cauzată de starea de sănătate precară a ecosistemelor marine;
12. consideră că orice politică în domeniul pescuitului ar trebui să țină seama de o multitudine de aspecte – de ordin social, de mediu și de ordin economic – care necesită o abordare integrată și echilibrată, incompatibilă cu o viziune care creează o ierarhie între aceste aspecte, pe baza unei definiri prealabile a priorităților;
13. subliniază că protejarea viabilității industriei strategice a pescuitului și a comunităților de pescari, precum și sustenabilitatea ecosistemelor marine nu sunt obiective ireconciliabile;
14. consideră că probleme precum pescuitul excesiv, capacitatea excedentară, investițiile excesive și irosirea nu ar trebui considerate endemice sau universale, ci mai degrabă probleme specifice anumitor flote și activități de pescuit, care ar trebui remediate într-un mod care să țină seama de aceste particularități;
15. subliniază că, în cadrul mandatelor precedente, Parlamentul a atras atenția asupra faptului că normele PCP nu sunt respectate în mod adecvat de către toți operatorii și a solicitat în repetate rânduri organismelor competente din UE și tuturor statelor membre să-și îmbunătățească controalele, să-și armonizeze criteriile de inspecție și de sancționare, să asigure transparența rezultatelor inspecțiilor și să consolideze sistemele de inspecție comunitare pentru a realiza un climat de respectare a legii prin implicarea principalelor părți interesate și pentru a le acorda acestora responsabilități mai mari;

Joi, 25 februarie 2010

16. observă faptul că noul regulament privind controlul conține o serie de măsuri care ar putea fi criticate din punctul de vedere al șanselor de reușită și al rentabilității, în contextul reformei PCP;
17. subliniază faptul că multe din problemele cu care se confruntă PCP sunt generate de incapacitatea de a aplica principiile bunei guvernante;
18. subliniază că, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul nu mai este doar un organ consultativ, ci va deveni co-legislator în sectorul pescuitului, împărțind puterea decizională cu Consiliul, excepție făcând stabilirea TAC și a cotelor;
19. subliniază că ORGP și acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului ar trebui să joace un rol vital în administrarea și aplicarea unor bune practici de pescuit în zonele lor respective de competență și în domeniile de aplicare și că UE, prin poziția sa, ar trebui să promoveze cele mai înalte standarde posibile în ceea ce privește conservarea și gestionarea în domeniul pescuitului;
20. consideră că ar trebui înființate, implicând statele membre și părțile interesate relevante, organisme regionale de gestionare care să opereze în apele UE și care să joace un rol-cheie în ceea ce privește guvernanta și aplicarea bunelor practici de pescuit în jurisdicțiile UE respective;
21. subliniază că procesul de reformă a PCP ar trebui finalizat la începutul anului 2011 pentru a garanta că se ține seama de aceasta în mod corespunzător în cadrul discutării viitorului cadru financiar al UE și pentru a garanta punerea în aplicare pe deplin a unei PCP reformate;
22. subliniază că trebuie luate în considerație cunoașterea științifică și cercetarea tehnică aplicată în domeniul necesităților sectorului, pentru a minimiza efectele adverse asupra ecosistemelor marine și că trebuie creată și perfecționată treptat o politică privind conservarea și gestionarea sustenabilă a resurselor piscicole, prin implicarea și participarea cercetătorilor din sectorul cooperatist în calitate de observatori și reprezentanți cu drepturi depline ai consiliilor consultative regionale (CCR); subliniază în continuare faptul că absența unor date științifice corecte privind zonele de pescuit și ecosistemele marine nu ar trebui să împiedice aplicarea principiului precauției în cadrul noii politici comune în domeniul pescuitului;
23. subliniază că, în ciuda gradului de complexitate a anumitor proceduri de modificare a modelelor de gestionare a resurselor halieutice și în pofida dificultăților, în special a celor de natură juridică, care ar putea apărea în cadrul acestui proces, acestea nu sunt insurmontabile, după cum este demonstrat de reușita altor modele de gestionare în alte părți ale lumii; solicită Comisiei să examineze cu atenție posibilitatea ca noile modele de management să fie introduse în completarea modelelor existente de management în domeniul pescuitului;
24. atrage atenția că, în pofida măsurilor luate în materie de dezafectare, capacitatea excedentară rămâne o problemă gravă și anumite secțiuni ale flotei europene, în special flota de vase mici nu au fost modernizate în mod suficient și că încă mai există nave depășite tehnologic sau foarte vechi, care trebuie modernizate sau înlocuite, pentru a asigura o mai mare siguranță la bord și un impact mai mic asupra mediului, fără însă a crește capacitatea de pescuit;
25. subliniază importanța asociațiilor de pescari, a organizațiilor de producători și a altor organizații sectoriale pentru buna funcționare și dezvoltarea acestui sector;
26. subliniază că succesul unei acvaculturi sustenabile va depinde de un mediu favorabil întreprinderilor la nivel național și/sau local și că statele membre și autoritățile regionale ar trebui să se poată baza pe un cadru comunitar adecvat pentru dezvoltarea armonioasă a sectorului și exploatarea la maximum a potențialului acestuia de a genera prosperitate și locuri de muncă, acordând preferință pescarilor ale căror activități se află în declin;

Joi, 25 februarie 2010

27. subliniază că creșterea demografică din cadrul Uniunii Europene și extinderile viitoare ale acesteia, precum și factorii legați de schimbările climatice, ar putea să aibă un impact considerabil asupra actualei structuri de gestionare din domeniul pescuitului și al pisciculturii;
28. este surprins să constate că rolul crucial al porturilor de pescuit pentru sectorul pescuitului nu este menționat în Cartea Verde, ținând cont de faptul că porturile ocupă un loc de prim rang în ceea ce privește debarcarea peștelui și mecanismele de depozitare și distribuție; din acest motiv, solicită Comisiei să evidențieze rolul porturilor pentru sectorul pescuitului, având în vedere evoluțiile care au creat necesitatea de a moderniza infrastructura; consideră în continuare că porturile de pescuit europene vor putea să contribuie în viitor la elaborarea și instituirea de sisteme de certificarea și la o mai bună trasabilitate a capturilor;
29. subliniază că implicarea deplină a femeilor în activitățile din acest sector, pe picior de egalitate cu bărbații, este un obiectiv fundamental care ar trebui să se reflecte în toate măsurile și politicile concepute și adoptate pentru acest sector;
30. reiterează faptul că pescuitul reprezintă o activitate vitală, nu numai din punctul de vedere al alimentației, ci și la nivel social, recreațional și cultural și că, în multe dintre regiunile costiere ale Europei, acesta constituie principalul și, în anumite cazuri, singurul mijloc de a-și câștiga existența pentru numeroasele familii care depind de acesta în mod direct sau indirect și, împreună cu alte activități maritime, contribuie la animarea coastelor și la sudarea relațiilor socio-economice ale acestora;
31. consideră necesar să se valorizeze și să se respecte rolul femeilor în sectorul pescuitului și în dezvoltarea durabilă a zonelor de pescuit; solicită statelor membre să adopte măsurile necesare pentru a se asigura că soțiile colaboratoare beneficiază de un nivel de protecție cel puțin echivalent cu cel al persoanelor care desfășoară activități independente și în aceleași condiții ca și acestea din urmă, inclusiv în ceea ce privește accesul la profesie și dreptul de a pescui; invită Comisia și statele membre să colaboreze la promovarea și integrarea principiului egalității de șanse în cadrul diferitelor etape ale punerii în aplicare a Fondului European pentru Pescuit (inclusiv elaborarea, punerea în aplicare, monitorizarea și etapele de evaluare), în conformitate cu dispozițiile articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 1198/2006;
32. îndeamnă Comisia să se asigure că cele mai vulnerabile grupuri din cadrul sectorului pescuitului, în special lucrătoarele, femeile pescar și femeile culegătoare de moluște și crustacee nu sunt dezavantajate la alocarea drepturilor de acces la resurse, prin încurajarea participării lor la CCR-uri;
33. susține în continuare faptul că viitoarele măsuri financiare de însoțire ar trebui să ia în considerație noile obiective ale PCP; consideră, în acest sens, că resursele financiare ce urmează să fie negociate în cadrul noi perspective financiare 2014-2020 ar trebui să prevadă un buget majorat pentru reformarea PCP care va crea condițiile financiare necesare pentru a implementa în totalitate și a pune în practică orientările reformatoare care au fost adoptate; subliniază faptul că politica comună în domeniul pescuitului presupune o finanțare comunitară echitabilă menită să garanteze că resursele acvatice sunt exploatate într-un mod care să protejeze sustenabilitatea în termeni economici, ecologici și sociali; respinge orice încercare de a renaționaliza PAC;
34. consideră că reducerile consecutive ale sprijinului comunitar pentru sector prevăzut în actualul cadru financiar multianual 2007-2013, în special reducerea creditelor pentru Fondul european pentru pescuit și organizarea comună a pieței, se numără printre factorii care au contribuit la înrăutățirea situației acestui sector;
35. subliniază faptul că ar trebui menținut principiul convergenței în alocarea fondurilor structurale și de coeziune, inclusiv FEP, în conformitate cu principiul solidarității și al coeziunii economice și sociale;
36. consideră că este necesară stabilirea unei perioade de tranziție, astfel încât această reformă a PCP să poată fi armonizată în mod corespunzător cu actualul cadru al acestei politici comune;

Joi, 25 februarie 2010

Aspecte specifice

Protejarea și conservarea resurselor și a cunoștințelor științifice

37. consideră că angajamentele luate de PCP de a inversa consecințele economice și sociale care rezultă din reducerea posibilităților de pescuit precum și din nivelele ridicate de poluare și intensificarea concurenței pe plan internațional trebuie să fie compatibile cu sustenabilitatea sectorului pe termen lung;

38. susține că PCP ar trebui să adopte o abordare ecosistemică, care ar trebui să fie luată în considerare în aceeași măsură în toate activitățile economice desfășurate, în cazul în care acestea afectează mediul marin, punând accentul pe gestionarea integrată a zonelor de coastă în care există ecosisteme complexe și unde trebuie păstrat un echilibru ecologic foarte delicat între interesele ecologice, economice, sociale, recreative și culturale; solicită Comisiei, în această privință, să asigure că reforma PCP include măsurile adoptate pentru combaterea schimbărilor climatice și că oferă fonduri suficiente pentru implementarea măsurilor în cauză;

39. susține că reforma PCP trebuie să respecte în continuare principiul precauției stabilit în Codul de conduită pentru un pescuit responsabil și în Acordul de la New York pentru a preveni orice risc la adresa supraviețuirii și durabilității speciilor în viitor;

40. consideră că ar trebui acordat întotdeauna comunităților locale de pescari acces prioritar la efectivele de pești deși drepturile de acces ar trebui să se bazeze pe criterii actualizate și nu numai pe criteriul capturilor istorice, și ci că ar trebui să se introducă treptat criterii sociale și de mediu pentru a determina cine are dreptul de a prinde pește, și că acestea ar trebui să cuprindă selectivitatea instrumentelor de pescuit și capturile secundare și aruncate peste bord, perturbarea habitatului marin, contribuția la economia locală, consumul de energie și emisiile de CO₂, calitatea produsului final, locurile de muncă create și conformitatea cu normele PCP, considerând totodată că ar trebui acordată prioritate pescuitului pentru consumul uman; este încredințat că utilizarea unor astfel de criterii poate impulsiona o dinamică care să ducă la îmbunătățirea practicilor de pescuit și la creșterea sustenabilității sectorului pescuitului din punct de vedere ecologic, social și economic;

41. consideră că până acum drepturile istorice au fost protejate de principiul relativei stabilități și că orice nou regim administrativ trebuie să mențină beneficiile obținute de comunitățile de coastă care au rezultat ca urmare a relativei stabilități;

42. consideră că aruncarea peste bord a peștelui reprezintă o practică de pescuit nesustenabilă care ar trebui treptat eliminată și că acesta ar trebui realizată prin crearea de stimulente atât pozitive dar și, dacă este cazul, negative pentru pescari pentru a-i determina să devină mai selectivi; consideră că, în cazul în care stimulentele nu reduc fenomenul aruncării peste bord a capturilor într-un interval de timp adecvat, atunci ar trebui să se implementeze o interdicție a aruncării peste bord a capturilor;

43. susține în continuare că sustenabilitatea pe termen lung a sectorului, menționată mai sus, adoptarea unei abordări ecosistemice, aplicarea principiului precauției și selectarea instrumentelor de pescuit corespunzătoare se vor realiza numai în contextul unei politici în domeniul pescuitului descentralizate, în cadrul căreia deciziile să se ia în funcție de situațiile respective pentru fiecare activitate de pescuit și regiune maritimă;

44. consideră necesară garantarea protecției efective a zonelor de coastă care sunt extrem de sensibile din punct de vedere al mediului (aceste fiind principalele zone de înmulțire și de depunere a icrelor pentru resursele biologice);

45. îndeamnă Comisia să evalueze efectele posibile ale implementării măsurilor adoptate pentru combaterea schimbărilor climatice asupra activităților de pescuit și a mediului marin;

46. consideră că o evidență amănunțită al flotei trebuie comparată cu resursele de pește disponibile ca potențială captură pentru a determina care flote sunt în echilibru cu resursele și care trebuie să fie reduse și cu cât anume, în conformitate cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 2371/2002;

Joi, 25 februarie 2010

47. subliniază că, după cum se menționează în noul regulament privind controlul adoptat la 20 noiembrie 2009, (Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului articolul 55 alineatul (1)), statele membre trebuie „să se asigure că pescuitul de agrement pe teritoriul lor și în apele comunitare se desfășoară într-un mod compatibil cu obiectivele și reglementărilor politicii comune în domeniul pescuitului”;

48. îndeamnă Comisia să țină cont de implicațiile sociale și pagubele grave produse activităților de pescuit de anumiți prădători consumatori de pește ca, de exemplu, populațiile prea mari de foci și cormorani;

49. subliniază necesitatea de a investi mai mult în cercetare și în cunoștințele științifice din domeniul piscicol, la nivel național și european, încurajând organizațiile colective de cercetare, a căror competență și experiență s-au îmbogățit în ultimii ani, precum și necesitatea de a integra mai eficient sectorul piscicol în domeniile acoperite de programele-cadru care promovează cercetarea; subliniază că cercetarea și cunoștințele în domeniul pescuitului trebuie să fie coordonate la nivel european; consideră că este esențial să se reducă incertitudinile din evaluările științifice și să se producă date sociale și economice relevante care să fie incorporate în evaluări; este de opinie că ar trebui urmărită incorporarea informațiilor în evaluări de către părțile implicate; subliniază că noua abordare ecosistemică va presupune o cercetare multidisciplinară;

50. subliniază faptul că cercetarea științifică în domeniul pescuitului este un instrument esențial pentru gestionarea pescuitului, fiind indispensabilă pentru identificarea factorilor care influențează dezvoltarea resurselor piscicole, pentru realizarea unei evaluări cantitative și prin elaborarea unor modele care fac posibilă estimarea evoluției lor, precum și pentru ameliorarea echipamentului de pescuit, a navelor și a condițiilor de muncă și de siguranță ale pescarilor, venind în completarea cunoștințelor și a experienței acestora;

51. subliniază faptul că cercetarea științifică ar trebui să țină cont de aspectele sociale, economice și de mediu ale activității de pescuit; consideră că este esențial să se evalueze impactul diferitelor sisteme/instrumente de gestionare a activităților de pescuit asupra ocupării locurilor de muncă și asupra veniturilor în comunitățile de pescari;

52. subliniază necesitatea de a oferi condiții de muncă corespunzătoare și drepturi și remunerație decente pentru cercetătorii și experții tehnici implicați în cercetarea științifică în domeniul pescuitului;

53. consideră că ar trebui să se folosească pe scară mai largă tehnologiile informației aplicabile în acest sector, precum și sistemele computerizate de colectare și transfer de date, atât de administrațiile regionale și naționale, cât și de organizațiile profesionale și de producători, pentru ca informațiile să fie mai accesibile și mai transparente;

54. consideră că utilizarea obligatorie a noilor tehnologii la bordul vaselor de pescuit (pentru inspectarea și controlul activităților de pescuit) ar trebui introdusă treptat cu acordarea unei perioade de tranziție pentru a ușura adaptarea celor din acest sector;

55. recunoaște că speciile vizate, precum și speciile nevizate, cum ar fi pești, rechini, țestoase, păsări marine, mamifere marine sunt creaturi sensibile și solicită Comisiei să aloce resurse pentru dezvoltarea unor metode de capturare și sacrificare care să reducă suferințele inutile ale vietăților sălbatice marine;

Profitabilitatea și avansarea pe plan profesional

56. subliniază că reforma PCP ar trebui să țină cont de faptul că UE a decis că exploatarea stocurilor de pește ar trebui gestionat prin prisma obiectivului randamentului maxim sustenabil, înțeles mai degrabă ca limită superioară a nivelului exploatarei și nu ca obiectiv, dar evidențiază faptul că acest lucru ar trebui însoțit de o abordare multispecii care să ia în considerare situația tuturor speciilor prezente într-o zonă de pescuit și să renunțe la abordarea actuală de a aplica RMS pentru fiecare efectiv în parte; este de opinie că sunt recomandabile implementarea acestui obiectiv într-un mod operativ, bazat pe date științifice, precum și măsurarea consecințelor socio-economice pe care le generează;

Joi, 25 februarie 2010

57. subliniază importanța sprijinului politic și economic pentru cooperarea dintre pescari și cercetători, astfel încât recomandările să poată fi făcute pe baze care să reflecte mai îndeaproape condițiile de pe mare și să poată fi puse în aplicare cu mai mare rapiditate;

58. subliniază importanța industriei pescuitului în situația socio-economică, în privința ocupării forței de muncă și a promovării coeziunii economice și sociale în regiunile ultraperiferice; reamintește că regiunile ultraperiferice ale Comunității sunt mult în urmă în termeni socio-economici datorită faptului că sunt departe, datorită caracterului lor insular și izolat, a dimensiunii mici și a unui climat și a unei topografii dificile, a dependenței economice de un număr mic de produse, în special produse pescărești, a piețelor lor limitate și a naturii lor duale (dat fiind că sunt, în același timp, regiuni comunitare și teritorii situate în țări în curs de dezvoltare) și reamintește că aceste caracteristici justifică aplicarea discriminării pozitive în anumite domenii ale PCP, în special în ceea ce privește sprijinul acordat pentru modernizarea și reînnoirea flotei;

59. îndeamnă Comisia să recunoască caracteristicile specifice și diferențele dintre regiunile ultraperiferice și comunitățile, de pe insulele îndepărtate, a căror supraviețuire economică depinde aproape integral de pescuit, și să promoveze măsuri de sprijin care vizează durabilitatea la nivel biologic și social a resurselor piscicole în regiunile respective;

60. sprijină continuarea POSEI - pescuit (sistem de compensare pentru costurile suplimentare suportate în cazul comercializării anumitor produse pescărești din regiunile ultraperiferice) în aceleași condiții ca și POSEI - agricultură; consideră că, în această privință, acest program ar trebui să rămână în vigoare în permanență, dat fiind că statutul de ultraperiferic are un caracter permanent;

61. consideră că este necesar ca în domeniul pescuitului să se creeze grupări interprofesionale care să implice proprietari, lucrători, prelucrători, intermediari etc., care să promoveze dialogul dintre diversele persoane implicate din sector aflate atât în amonte, cât și în aval;

62. îndeamnă Comisia să elaboreze programe comunitare specifice pentru a acorda sprijin pescuitului costier la scară mică și celui artizanal, precum și pescuitului de crustacee și moluște - activități care sunt în general efectuate de unități operaționale mici și medii - cu scopul de a sprijini aceste flote să depășească dificultățile lor structurale tradiționale, ajutându-le să beneficieze mai bine de oportunitățile oferite de FEP, care numără multe măsuri care deja sunt orientate exclusiv spre IMM-uri, ajutându-le în mod specific să capete un acces mai mare la piețe și să crească valoarea produselor lor;

63. îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze formarea corespunzătoare a pescarilor și navigatorilor, inclusiv prin programe de educație obligatorii privind „cele mai bune practici” în domeniul pescuitului și bazele ecologiei marine pentru cei care necesită calificare profesională, pentru a îmbunătăți statutul calificărilor, pentru a conferi prestigiu profesiei și pentru a atrage mai mulți tineri cu capacitate de adaptare, care ar fi capabili să accepte mobilitatea ocupațională și să adopte o atitudine întreprinzătoare în sector, precum și să încorporeze toate elementele tehnice, științifice și culturale necesare pentru a ajuta la combaterea prejudecății răspândite conform căreia pescuitul ar fi o activitate periferică;

64. subliniază că pentru creșterea atât a productivității, cât și a salariilor, calificările profesionale reprezintă un factor-cheie; subliniază că locurile de muncă calificate sunt o caracteristică a întreprinderilor avansate din punct de vedere tehnologic și implică o mai bună remunerare, o mai bună cunoaștere a standardelor (și astfel o șansă mai mare de a le respecta), precum și o mai bună înțelegere și respectare a interacțiunii dintre pescuit și ecosisteme;

65. consideră că tuturor operatorilor din domeniul pescuitului și al pescuitului de crustacee, fie bărbați, fie femei, trebuie să li se garanteze un acces mai ușor la instrumentele financiare ale Uniunii Europene și să li se acorde același statut în toate statele membre, astfel încât să li se garanteze protecție și asigurări sociale în cadrul sistemelor de asigurări sociale ale fiecărui stat membru; subliniază că trebuie instituită o strategie de sprijin financiar pentru profesioniștii din domeniul pescuitului care și-ar putea pierde locul de muncă sau ar putea constata o scădere a activității ca urmare a ajustării capacității de pescuit în funcție de disponibilitatea stocurilor de pește sau de planurile de refacere a stocurilor de pește;

Joi, 25 februarie 2010

66. solicită statelor membre să negocieze acorduri colective, respectând legislația muncii din țările lor, care ar trebui să fie acceptate de flotele europene pentru a îmbunătăți siguranța și condițiile de lucru din cadrul acestora;

67. consideră necesară implicarea mai amplă a producătorilor în lanțul de comercializare pentru peștele proaspăt și alte produse pescărești, precum și reducerea numărului de intermediari în lanțul producători-consumatori, precum și, într-o măsură din ce în ce mai mare, facilitarea implicării organizațiilor de producători și a altor părți interesate în gestionarea stocurilor și comercializarea produselor pescărești, pentru ca subsectorul pescuitului să devină cât mai profitabil posibil, precum și încurajarea și sprijinirea tuturor vânzărilor directe și a activităților de marketing efectuate de producătorii care pot scurta lanțul;

68. solicită Comisiei să accelereze procesul de oferire de informații consumatorilor în ceea ce privește originea și calitatea produselor de pescuit și să elaboreze un program specific de etichetare ecologică în vederea îmbunătățirii imaginii produselor pescărești și promovării sănătății consumatorilor, program care să aibă la bază monitorizarea strictă și trasabilitatea deplină, de la momentul obținerii materiei prime până la comercializarea produsului final, în ceea ce privește vânzarea atât a capturilor proaspete, cât și a produselor prelucrate obținute din în urma activității de pescuit sau a acvaculturii;

69. reiterează necesitatea de a garanta respectarea strictă a măsurilor de monitorizare și certificare a produselor pescărești și de acvacultură care intră pe piața comunitară, inclusiv a importurilor, cu scopul de a le garanta identitatea și faptul că provin din activități de pescuit sustenabile și, în acest caz, că sunt prelucrate în mod adecvat; subliniază în plus, necesitatea de a garanta că produsele importate sunt trasabile și îndeplinesc cerințele sociale, de sănătate, și de mediu impuse produselor comunitare, pentru a crea astfel condiții de concurență echitabile pe piața comunitară;

Modele de gestionare, descentralizare, responsabilitate sporită și monitorizare

70. evidențiază faptul că, pescuitul fiind o activitate care exploatează o resursă care se autoregenerează, prima și principala sarcină a gestionării pescuitului este controlul direct sau indirect al efortului de pescuit total, astfel încât să se realizeze obiectivul de a garanta aprovizionarea publicului cu pește reușind, totodată, să se garanteze durabilitatea resurselor;

71. consideră că este esențială stabilirea unui cadru politic care să permită luarea deciziilor referitoare la sector pe termen mediu sau scurt, aplicând planuri de funcționare diferite, compatibile cu natura specifică a ecosistemelor marine, a pescuitului și cu caracteristicile distinctive ale flotelor și industriilor europene individuale;

72. consideră că, deși obiectivele strategice pe termen lung pot fi formulate la nivel comunitar, statelor membre și organismelor regionale ar trebui să li se acorde responsabilități reale în materie de dezvoltare și punere în aplicare a planurilor de operare individuale, instituțiile europene jucând un rol în garantarea îndeplinirii obiectivelor-cheie;

73. consideră că va fi nevoie să se instituie planuri de gestionare și de refacere pe termen lung pentru toate tipurile de pescuit și/sau zone de pescuit geografice din cadrul UE; solicită ca aceste planuri să fie redactate pe baza principiului precauției și pe baza avizelor științifice și să respecte criteriile coerente care să garanteze o abordare bazată pe ecosistem; consideră că planurile ar trebui monitorizate în mod mai astfel încât, dacă este cazul, să poată fi adaptate la orice împrejurări;

74. consideră că planurile de gestionare și refacere ar trebui să fie analizate din punct de vedere științific și testate riguros prin intermediul unor simulări pentru a garanta că există o probabilitate ridicată ca acestea să-și atingă obiectivele în ciuda numeroaselor elemente științifice necunoscute inerente referitoare la mediul marin și la caracteristicile resurselor halieutice;

75. îndeamnă Comisia să examineze toate măsurile alternative pentru combaterea pescuitului excesiv, precum și toate posibilitățile de modernizare a anumitor părți ale flotei fără a crește capacitatea de pescuit;

Joi, 25 februarie 2010

76. consideră că o implicare mai directă a sectorului pescuitului în redactarea și gestionarea PCP ar putea reduce semnificativ capturile aruncate înapoi în mare; consideră că ar trebui sprijinite într-o măsură cât mai mare experimentele care favorizează gestionarea bazată pe rezultate; consideră că aceasta va necesita revizuirea regulamentului privind controalele (Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului), deși acesta a fost adoptat doar la sfârșitul anului 2009;
77. susține că sistemul de gestionare a sectorului pescuitului trebuie să renunțe la abordarea tradițională de sus în jos în favoarea principiului regionalizării și subsidiarității (descentralizare orizontală), fără a determina discriminări regionale sau perturbări în punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului, a evaluării principiului stabilității relative și a examinării concluziilor evaluării pentru a vedea dacă se impune aplicarea mai flexibilă a acestui principiu, precum și a participării profesioniștilor din sector și a părților interesate; ținând seama de caracteristicile specifice și variate ale flotei comunitare, respinge cu fermitate orice încercare de adoptare a unui model unic de gestionare a pescuitului comunitar și solicită în schimb să se țină seama în mod corespunzător de particularitățile specifice ale diferitelor mări europene; subliniază, cu toate acestea, nevoia de a se evita periclitarea atât a egalității de șanse între producătorii de pe piața europeană, cât și a armonizării condițiilor de concurență;
78. invită Comisia să depună eforturi pentru adoptarea unui model separat, clar definit, liberal și debirocratizat pentru gestionarea pescuitului de coastă la scară redusă, în cazul căruia instituțiile europene stabilesc obiective primordiale care să fie atinse de statele membre în funcție de propriile lor strategii;
79. recunoaște potențialul autogestionării și al regionalizării pentru crearea unei culturi de conformitate;
80. consideră că participarea părților interesate la procesul de elaborare și gestionare a politicilor de gestionare în domeniul pescuitului poate conduce la adoptarea unor măsuri de gestionare mai eficiente și consideră astfel că ar trebui recunoscute, încurajate și stimulate acțiunile inovatoare pozitive întreprinse la nivel individual, local sau național;
81. consideră că este important să existe mai multe dezbateri și analize cu privire la posibila descentralizare a PCP, cu participarea tuturor părților interesate la nivel instituțional și sectorial;
82. îndeamnă Comisia să analizeze cu atenție posibilitatea de a adopta noi mecanisme de gestionare a pescuitului care să fie complementare TAC și regimului cotelor, cu excepția situațiilor în care acest sistem ar putea continua să fie adecvat, întrucât aceste mecanisme ar permite introducerea unei politici care să nu permită aruncatul capturii peste bord și adaptarea flotei într-un mod mai flexibil, în funcție de diversitatea și distribuția stocurilor; îndeamnă Comisia să analizeze dacă ar trebui aduse schimbări principiului stabilității relative și în special modulului în care comunitățile de coastă care depind de pescuit într-o măsură extremă ar putea beneficia de un regim preferențial la distribuirea resurselor de pescuit;
83. consideră că un sistem de gestiune pe baza efortului de pescuit ar putea contribui la adoptarea unei politici eficiente de nearuncare a capturilor înapoi în mare și ar simplifica actualele proceduri administrative și de control, care consumă timp și fonduri excesive atât pentru sectorul pescuitului, cât și pentru administrațiile statelor membre;
84. consideră că măsurarea efortului de pescuit în mod uniform, fără a ține seama de diversitatea flotelor și a instrumentelor de pescuit, este insuficientă; consideră că pentru acțiunea de controlare a efortului de pescuit ar trebui să țină seama de diferențele specii, diferitele instrumente de pescuit și de evaluarea impactului capturilor asupra efectivelor fiecărei specii;
85. consideră că orice schimbare adusă modelului de gestiune ar trebui să includă o perioadă de aplicare tranzitorie exclusiv în fiecare stat membru, pentru a se evita orice schimbări subite și pentru a se evalua rezultatele înainte de a se extinde aplicarea lor la nivel comunitar;
86. consideră, de asemenea, că orice model de gestiune nou ar trebui să aibă ca punct de pornire actualele dispoziții, pe baza stabilității, însă este de părere că este inevitabil faptul că viitoarea PCP trebuie să recunoască actuala situație cu privire la utilizarea cotelor, conferind sistemului suficientă flexibilitate pentru a evita obstacolele din calea eficienței economice și a profitabilității investițiilor;

Joi, 25 februarie 2010

87. consideră că cu cât nivelul participării este mai mare, cu cât obiectivele sunt mai clare și cu cât mai mult sprijin economic și social se acordă celor afectați, cu atât mai eficace va fi înțelegerea, acceptarea și aplicarea diferitelor măsuri de gestionare a resurselor de pescuit; subliniază necesitatea de a se aplica mecanisme pentru acordarea de subvenții sau de compensații pescarilor afectați de repercusiunile economice și sociale ale planurilor multianuale de refacere de gestionare, precum și măsuri de protecție a ecosistemelor;

88. susține în continuare că consiliile consultative regionale (CCR), împreună cu alte părți interesate și cu evaluările efectuate de către Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului ar trebui să dețină un rol mai activ atât în timpul, cât și după procesul de reformă al PCP și că aceste organisme ar trebui să fie puse din punct de vedere logistic și financiar în situația de a-și exercita responsabilitățile actualizate în mod eficient și pe deplin, astfel cum se stabilește în rezoluțiile anterioare ale Parlamentului, cum ar fi rezoluția din 24 aprilie 2009 menționată anterior;

89. solicită prezența mai puternică a elementului regional în procesul de luare a deciziilor, care să ia seama într-o măsură mai mare de specificul regional al ecosistemelor și de condițiile naturale de producție, însoțită de un rol viabil mai puternic al organismelor consultative regionale;

90. atrage atenția asupra importanței Agenției Europene pentru Controlul și Inspecția Pescuitului în contextul PCP reformate și subliniază necesitatea asigurării armonizării și obiectivității în ceea ce privește controlul în domeniul pescuitului, precum și a aplicării unui sistem uniform și echitabil de norme și sancțiuni, sporind astfel încrederea în principiul fundamental al egalității de tratament în rândul pescarilor și a proprietarilor de nave;

91. consideră că politica de control în domeniul PCP ar trebui să ia în considerare următoarele aspecte:

— realizarea unui control mai direct de către Comisia Europeană, maximizându-se posibilitățile oferite de crearea Agenției pentru controlul pescuitului;

— simplificare legislativă prin adoptarea unor standarde adaptate în modul optim pentru realizarea obiectivelor;

— aplicarea principiului că partea care încalcă legislația trebuie să repare daunele cauzate altor operatori; și

— un proces decizional ascendent, care să faciliteze punerea în aplicare a sistemului de control;

92. solicită elaborarea unei politici mai cuprinzătoare, care să încurajeze statele membre să-și asume o responsabilitate mai mare, și prin care statele care nu și-au îndeplinit angajamentele de control și conservare să nu fie eligibile pentru a primi fonduri structurale sau alte forme de sprijin comunitar în temeiul articolului 95 din noul regulament privind controalele; consideră că este esențial ca fondurile UE și cele naționale pentru pescuit să fie direcționate în mod flexibil numai către activități și măsuri bazate pe un pescuit sustenabil din punct de vedere ecologic, economic și social;

93. ia act de faptul că pescuitul INN reprezintă o formă de concurență neloială care aduce prejudicii grave tuturor pescarilor europeni care respectă legislația comunitară, națională și a țărilor terțe și își desfășoară activitatea într-un mod responsabil;

94. reamintește faptul că pescuitul INN perturbă funcționarea corectă a pieței peștelui și amenință echilibrul ecosistemelor;

Joi, 25 februarie 2010

95. încurajează UE să își asume responsabilitatea în calitate de principal importator și principală piață de pește la nivel mondial, precum și rolul de lider în încercarea de soluționare a problemei pescuitului ilegal, făcând uz de toate posibilitățile disponibile pentru a face din combaterea pescuitului INN o prioritate pe agenda internațională, având în vedere daunele grave asupra mediului pe care le cauzează, inclusiv slăbirea rezistenței ecosistemelor marine la impactul schimbărilor climatice, precum și amenințarea pe care o constituie la adresa securității alimentare;

Gestionarea flotelor de pescuit UE

96. subliniază faptul că în cadrul reformei PCP ar trebui să încerce să se găsească soluții pentru a se asigura un echilibru stabil și permanent între resursele de pescuit și capacitatea flotei;

97. reiterează importanța ajustării capacității flotei de pescuit la resursele disponibile, însă subliniază faptul că Comisia și statele membre ar trebui să cuantifice actualul exces de capacitate, identificând flotele care sunt prea mari în raport cu actualele posibilități de pescuit de care dispun;

98. susține tratamentul diferit între sectoarele pescuitului de adâncime și acelea care prin structura și potențialul lor economic se pot măsura cu alte activități economice și activitățile de pescuit artizanal, cu legături mai strânse cu zonele de coastă și cu piețe specifice, cu un volum de producție mai mic și cu diferite structuri de costuri și forme de angajare;

99. susține elaborarea unor noi definiții pentru pescuitul artizanal și a celui industrial și a unor criterii mai flexibile pe care să se bazeze aceste definiții, astfel încât să se garanteze faptul că ele se vor adapta mai bine la diversitatea activităților de pescuit comunitare; în acest scop, îndeamnă Comisia să efectueze un inventar detaliat și exhaustiv al dimensiunii, caracteristicilor și răspândirii flotei comunitare actuale fiecare categorie fiind definită pe baza unor criterii solide, astfel încât să existe niciun fel de discriminare între flotele diferitelor state membre care operează în aceleași ape;

100. solicită Comisiei să definească în mod clar supracapacitatea; consideră că este necesar să se stabilească motivele supracapacității și îndeosebi factorii economici care determină capacitatea și să se exploreze legăturile posibile cu politica de piață, știut fiind faptul că în anumite cazuri forțele pieței pot reprezenta un criteriu cheie de luat în considerare; consideră că criteriile de definire a flotei comunitare ar trebui să nu se limiteze la parametri numerici simpliști și să includă factori diferențiați de ponderare în fiecare regiune, ceea ce ar oferi un model uniform și flexibil capabil să răspundă în mod echitabil paletelor de situații diferite din flota comunitară;

101. consideră că actualul FEP și viitoarele fonduri structurale destinate sectorului pescuitului trebuie să continue să sprijine reînnoirea și modernizarea flotei, mai presus de toate în privința pescuitului artizanal și costier la scară redusă, dat fiind că acest sprijin se bazează pe criterii de siguranță (ceea ce reduce la minimum accidentele ocupaționale), igienă și confort, precum și pe protecția mediului, economiile de carburant și alte criterii care nu presupun creșterea capacității de pescuit a flotelor respective;

102. consideră că politica privind sprijinirea flotelor de pescuit ar trebui să țină seama de criterii bazate pe merit, cum ar fi: dezvoltarea unor bune practici de pescuit care respectă mediul, respectarea culturii de conformitate, implementarea unor sisteme de organizare (asociații de producători);

103. se declară în favoarea instituirii unui fond de dezmembrare a navelor ca soluție eficientă pe termen scurt la problemele legate de supracapacitate, cu norme prin care să se evite blocarea utilizării sale de către statele membre;

104. consideră că flota de pescuit ar trebui să fie în măsură, pe termen lung, să se autofinanțeze și să rămână competitivă pe o piață liberalizată a produselor pescărești, însă subliniază că acest lucru se poate întâmpla numai în cadrul unei PCP al cărui model de gestiune în domeniul pescuitului facilitează profitabilitatea întreprinderilor;

Joi, 25 februarie 2010

Acvacultura și produsele prelucrate

105. își exprimă convingerea cu privire la faptul că un sector al acvaculturii de calitate înaltă și care să fie sustenabil din punct de vedere ecologic are potențialul de a stimula dezvoltarea sectoarelor conexe și de a sprijini promovarea dezvoltării în zonele rurale, de coastă și în cele din largul mării, aducând, de asemenea, beneficii considerabile consumatorilor, și anume produse alimentare produse în mod ecologic, hrănitoare și de o foarte bună calitate;

106. consideră că ar trebui consolidate protecția și competitivitatea acvaculturii comunitare prin sprijinirea într-o mare măsură și în mod constant a cercetării și dezvoltării tehnologice, prin planificarea unor zone de coastă și bazine fluviale în vederea facilitării accesului la spațiul necesar și prin includerea nevoilor specifice în materie de acvacultură în politica de piață a UE; recunoaște rolul important pe care îl joacă organizațiile de producători înființate în cadrul organizării comune a pieței și invită Comisia să abordeze în mod special nevoile și cerințele sectorului acvaculturii în ceea ce privește aceste norme;

107. consideră că dezvoltarea durabilă a acvaculturii necesită metode de producție care respectă mediul, pentru a se evita probleme cum ar fi eutrofizarea apelor și pentru a promova realizarea de produse de calitate superioară prin intermediul unor standarde stricte în materie de sănătate și al stabilirii unor standarde ridicate pentru acvacultura organică și bunăstarea animalelor, precum și un nivel ridicat de protecție a consumatorilor; subliniază importanța includerii de stimulente pentru producția de acvacultură organică și eforturi de sporire a eficacității exploatațiilor piscicole;

108. consideră că acvacultura reprezintă o parte integrantă a PCP, care are un rol complementar față de subsectorul capturilor, în special în ceea ce privește disponibilitatea rezervelor alimentare, capacitatea de ocupare a forței de muncă și repopularea, în special în cazul speciilor care au cel mai înalt grad de supraexploatare în mediul natural;

109. solicită acordarea de sprijin pentru investiții în tehnologii piscicole noi, inclusiv în sisteme intensive care fac posibilă reciclarea apei, piscicultura în apele sărate din larg și în apele dulci, precum și în cercetarea privind creșterea unor noi specii de interes economic și privind hrana produsă astfel încât mediul să fie afectat mai puțin, acordându-se cu prioritate sprijin pentru sporirea sustenabilității mediului; recunoaște marile potențial pe care îl are acvacultura în larg și îndeamnă Comisia să analizeze mecanismele specifice pentru sprijinirea dezvoltării pisciculturii în apele sărate din larg;

110. consideră că este necesară introducerea unor norme care să stabilească bune practici de piață (controale de calitate ale produselor, protecția consumatorului, taxe vamale) și concurență echitabilă în ceea ce privește produsele piscicole din afara UE, fiind excluse produsele care intră în domeniul de aplicare al reglementărilor cuprinse în acorduri UE cu terți;

111. consideră că este esențial ca, în perioadele de repaus biologic al flotelor în scopul refacerii stocurilor de pești, să se țină seama în mod corespunzător și de industria conservelor, în cazul în care nu există surse alternative de aprovizionare cu speciile afectate de acele măsuri;

112. invită Comisia să prezinte Consiliului și Parlamentului European propuneri care să promoveze cercetările cu scopul de a crea noi specii de acvacultură de o calitate superioară, în special specii ierbivore, și care aduc valoare adăugată și să promoveze cercetările și schimburile de bune practici la nivel comunitar în ceea ce privește aceste specii și metodele de producție și de comercializare ale acestora, în vederea abordării preocupărilor legate de mediu și asigurării unei poziții concurențiale mai bune comparativ cu alte produse alimentare noi;

113. subliniază importanța acordării de fonduri întreprinderilor din domeniul acvaculturii, indiferent de mărimea acestora, principalul criteriu fiind contribuția lor la dezvoltarea socială și economică a vieții în zonele costiere;

Joi, 25 februarie 2010

Piețele și comercializarea peștelui

114. reiterează plângerile exprimate de reprezentanții sectorului în legătură cu faptul că reforma OCP în domeniul produselor piscicole și de acvacultură este relaționată cu procesul de reformare a PCP, spre deosebire de ceea ce s-a întâmplat în cazul politicii de control al pescuitului, fapt care va însemna probabil că producătorii comunitari vor trebui să se aștepte până în 2013 ca să beneficieze de un nou cadru care să-i ajute să mărească profitabilitatea activității lor; își exprimă speranța că, în cel mai scurt timp posibil, Comisia își va prezenta Comunicarea privind viitorul actualei OCP;

115. susține că ar fi necesară o revizuire ambițioasă a OCP a produselor pescărești pentru ca aceasta să poată contribui mai mult la garantarea veniturilor din acest sector, a stabilității piețelor, a unei mai bune comercializări a produselor pescărești și a unei creșteri a valorii adăugate a acestora;

116. subliniază nevoia instituirii unui mecanism de promovare a concentrării ofertei, în special prin înființarea și revitalizarea organizațiilor de producători;

117. solicită, în plus, elaborarea unui studiu care să ofere o analiză detaliată a situației generalizate de concentrare a cererii pe piața produselor piscicole, pentru a verifica dacă există strategii de piață care ar putea să încalce normele concurențiale și să ducă la scăderea prețurilor la majoritatea speciilor;

118. consideră că este necesar să se instituie mecanisme de intervenție pe piață, în special în cazul exploatațiilor piscicole în care folosesc modelul de gestionare bazat pe principiul drepturilor transferabile de pescuit, pentru a preveni concentrarea excesivă a drepturilor de pescuit în mâinile unui număr redus de operatori (clauze de salvagardare), întrucât, dacă ar apărea o astfel de situație într-un stat membru, ar putea pune în pericol viabilitatea flotei sale de pescuit artizanal, iar dacă ar fi implicate mai multe state membre, această situație ar putea pune în pericol durabilitatea sectorului în unele din statele respective;

119. solicită, în același timp, ca, în cadrul planurilor viitoare de refacere și de gestionare, Comisia să analizeze impactul și consecințele pe care le-ar putea avea pe piața europeană reducerea capturilor și importul rezultat de produse de substituție din țări terțe pentru a compensa întreruperile aprovizionării pe piață;

120. subliniază nevoia de a garanta că politica comercială comună respectă obiectivele urmate de PCP, astfel încât să se garanteze faptul că noile concesiuni ale UE (multilaterale, regionale sau bilaterale) referitoare la protecția externă, tarifară și netarifară, pentru produsele de pescuit și cele de acvacultură nu anulează sau pun în pericol eforturile făcute pentru garantarea unor debușee suficient de profitabile pentru produsele comunitare;

121. consideră că ar trebui să se depună toate eforturile pentru a evita creșterea dependenței deja foarte mari a UE de importurile din țările terțe în ceea ce privește aprovizionarea cu produse pescărești și de acvacultură;

122. consideră că este necesar ca UE să asigure promovarea pe plan extern a produselor piscicole comunitare, cum ar fi conservele de pește și produsele de acvacultură, în special prin intermediul promovării certificării acestora și al finanțării prezenței lor la concursuri și târguri internaționale;

Relațiile externe

123. consideră că obiectivul care trebuie să stea la baza acțiunilor pe plan extern ale PCP este apărarea intereselor comunitare în materie de pescuit, în conformitate cu politica externă a UE;

Joi, 25 februarie 2010

124. susține că UE ar trebui să se manifeste mai ferm în cadrul ORGP, FAO, ONU și al altor organizații internaționale, în vederea promovării gestionării corespunzătoare a zonelor de pescuit internaționale și a combaterii pescuitului ilegal, precum și a asigurării unei protecții sporite a ecosistemelor marine și a protejării viitorului activităților de pescuit;

125. susține că trebuie elaborate programe de promovare a produselor pescărești provenite din surse durabile din punctul de vedere al mediului și echitabile din punct de vedere social, în UE și în afara acesteia;

126. insistă asupra faptului că, astfel cum se menționează în Convenția ONU privind dreptul mării, UE ar trebui să accepte accesul la stocuri de pește din apele țărilor terțe numai în cazul în care s-a demonstrat științific că există un surplus care nu poate fi capturat de pescarii din țara terță respectivă și că acesta poate fi pescuit într-o manieră durabilă, respectându-se cel puțin aceleași standarde ca cele aplicate în UE (selectivitatea echipamentelor etc.);

127. consideră că ar trebui realizată o evaluare globală a noilor acorduri în domeniul pescuitului cu țări terțe, care să se bazeze pe criterii astfel cum au fost definite de Parlamentul European; consideră că scopul acestor criterii ar trebui să fie echilibrarea intereselor economice cu promovarea pescuitului sustenabil, consolidând capacitatea partenerilor noștri de a garanta un pescuit durabil în propriile lor ape și contribuind astfel la o mai bună guvernare în domeniul pescuitului în afara UE, consolidarea angajării în acest sector a forței de muncă locale și menținerea credibilității Uniunii Europene ca apărător al drepturilor omului și al democrației pe plan mondial, în consonanță cu politica externă a UE;

128. solicită, în plus, ca aranjamentele de compensații financiare din cadrul acordurilor de parteneriat din domeniul pescuitului să facă o distincție clară între componenta comercială și cea referitoare la cooperarea pentru dezvoltarea sectorului pescuitului în țările terțe, pentru o mai mare transparență bugetară;

129. consideră că acordurile de parteneriat ar trebui să stimuleze crearea de locuri de muncă în țările terțe, să reducă nivelul de sărăcie, să dezvolte structuri de sprijin pentru sector (porturi de pescuit, structuri de depozitare și de procesare a peștelui etc.), reducând în consecință numărul de imigranți în UE;

130. consideră că compensațiile financiare acordate în temeiul acordurilor de pescuit cu țări terțe ar trebui folosite pentru promovarea și dezvoltarea sectorului pescuitului în țările respective, fie prin direcționarea obligatorie a fondurilor către construcția de infrastructuri (porturi de pescuit, depozite, instalații de procesare a peștelui etc.), fie prin furnizarea unor mijloace operaționale (nave, echipamente etc.), astfel încât activitatea de pescuit să poată fi realizată într-un mod responsabil și durabil;

131. își exprimă convingerea că acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului ar trebui negociate pe baze științifice solide și este de opinie că pentru realizarea altor progrese necesare este nevoie de includerea tuturor măsurilor de ordin tehnic în procesul de negociere și de îmbunătățiri substanțiale ale mecanismelor de punere în aplicare a prevederilor acordului;

132. solicită ca sectorul afectat să fie consultat pe parcursul procesului de negociere, iar CCR pentru pescuitul în larg să participe în calitate de observator la comisiile comune prevăzute în acorduri;

133. consideră că, date fiind complexitatea crescândă a situației, nevoia de o punere în aplicare mai eficientă a acordurilor și numărul din ce în ce mai mare al sarcinilor pe care le impune o participare corespunzătoare la ORP, este nevoie de o majorare a resurselor umane și materiale ale DG MARE; consideră, de asemenea, că ar trebui examinată posibilitatea descentralizării conducerii executive în favoarea statelor membre;

Joi, 25 februarie 2010

Politica maritimă integrată

134. consideră că PCP necesită o abordare globală în ceea ce privește gestionarea stocurilor de pește și trebuie coordonată cu politicile de mediu și de dezvoltare și cu PMI;

135. consideră că decizia Comisiei Europene de a include PMI printre prioritățile sale este o decizie bună și subliniază faptul că noua abordare ecosistemică stabilește o legătură directă și prioritară între PCP și PMI;

136. consideră că activitatea de pescuit ar trebui integrată și structurată corespunzător într-un context mai larg al activităților maritime, cum ar fi: transportul maritim, turismul maritim, parcurile eoliene marine și acvacultura; consideră, de asemenea, că activitatea de pescuit ar trebui inclusă în grupuri de activități maritime;

137. subliniază că pescuitul este una dintre activitățile economice cu cel mai mare impact asupra ecosistemelor, întrucât obține resurse semnificative din acestea, și că, de asemenea, este activitatea cea mai afectată de acțiunile altor activități în cadrul ecosistemelor respective, cum ar fi turismul, transportul maritim, dezvoltarea urbană costieră;

138. își exprimă convingerea că integrarea reală a PCP în PMI necesită voință politică și că entitățile de pescuit naționale, regionale și locale sunt dispuse să își asume angajamentele necesare; subliniază faptul că, având în vedere propriile sale obiective și recunoscând în același timp nevoia de legături adecvate între diferitele politici care au impact asupra mediului marin, PCP nu trebuie să se subordoneze altor politici comunitare elaborate între timp; consideră, dimpotrivă, că acestea din urmă ar trebui să mențină și să integreze obiectivele politicii din domeniul pescuitului;

139. subliniază nevoia de a alocă resurse financiare adecvate pentru PMI și reafirmă principiul conform căruia noilor priorități trebuie să le corespundă noi mijloace financiare; respinge ideea finanțării PMI din cadrul FEP;

140. afirmă că este necesar să se înceapă amenajarea corectă și riguroasă a spațiului maritim european, în vederea stabilirii unor zone biogeografice cu scopul de a proteja cele mai sensibile ecosisteme marine; subliniază, în acest sens, faptul că pescuitul la scară mică, acvacultura marină și pescuitul de moluște și crustacee sunt activități care au loc în principal în ecosistemele cele mai vulnerabile, aproape de coastă, ceea ce face ca interacțiunea să fie și mai directă și mai strânsă;

141. constată că în Cartea Verde Comisia recunoaște că sistemul celor 12 mile marine a funcționat în general bine și că, prin urmare, unul din puținele domenii în care PCP a înregistrat un relativ succes a fost acela în care statele membre au avut control; prin urmare, solicită permanentizarea acestui principiu;

*

* *

142. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European, Comitetului consultativ pentru pescuit și acvacultură, consiliilor consultative regionale, Comitetului științific, tehnic și economic, Comitetului pentru un dialog social sectorial în domeniul pescuitului maritim, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Joi, 25 februarie 2010

Transportarea pe teritoriul Uniunii Europene a cailor destinați sacrificării

P7_TA(2010)0040

Declarația Parlamentului European din 25 februarie 2010 privind transportarea pe teritoriul Uniunii Europene a cailor destinați sacrificării

(2010/C 348 E/05)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât anual circa 100 000 de cai sunt transportați, în vederea sacrificării, în condiții inumane și pe distanțe inutile de lungi spre Uniunea Europeană și în cadrul acesteia;
- B. întrucât există dovezi bine documentate care demonstrează transportarea cailor pe distanțe lungi, situație care creează o serie de probleme privind bunăstarea lor cum ar fi răni grave, boală, epuizare și deshidratare, dat fiind că legislația existentă este inadecvată;
- C. întrucât există dovezi clare cu privire la faptul că Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe nu a fost pusă în aplicare cu rigurozitatea necesară;
- D. întrucât în momentul de față Comisia revizuieste Regulamentul (CE) 1/2005 al Consiliului,
 1. remarcă petiția organizată de asociația World Horse Welfare privind transportarea pe distanțe lungi în Europa a cailor destinați sacrificării;
 2. invită Comisia Europeană și statele membre să analizeze cu atenție, în contextul revizuirii de către Comisie a Regulamentului (CE) 1/2005 al Consiliului, dosarul de probe culese de World Horse Welfare;
 3. îndeamnă statele membre și Comisia Europeană să pună în aplicare cu rigurozitate Regulamentul (CE) 1/2005 al Consiliului;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatărilor ⁽¹⁾, Consiliului, Comisiei și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ Lista semnatărilor este publicată în anexa 1 la procesul-verbal din 25 februarie 2010 (P7_PV(2010)02-25(ANN1)).

Joi, 25 februarie 2010

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Proiecte de investiții în infrastructura energetică a Uniunii*I**

P7_TA(2010)0034

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Comunității Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 736/96 (COM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))

(2010/C 348 E/06)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2009)0361),
- având în vedere consultarea Parlamentului de către Consiliu (C7-0125/2009),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
- având în vedere articolul 294 aliniatul (3) și articolul 194 aliniatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
- având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0016/2010),

1. adoptă în primă lectură poziția prezentată mai jos;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

Joi, 25 februarie 2010

P7_TC1-COD(2009)0106

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2010 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 736/96 al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

— având în vedere Tratatul **privind funcționarea Uniunii Europene**, în special **articolul 194 alineatele (1) și (2)**,

—

— având în vedere propunerea Comisiei Europene,

— hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Introducerea unei politici comune **și solidară** în domeniul energetic vizând garantarea aprovizionării cu energie a Uniunii, realizarea unei tranziții către **o economie foarte eficientă din punct de vedere energetic** și funcționarea unor piețe energetice competitive **care au la bază principiile solidarității și ale unei concurențe loiale în cadrul pieței interne** reprezintă un obiectiv pe care Uniunea și-a propus să îl îndeplinească.
- (2) Obținerea unei perspective asupra dezvoltării de investiții în infrastructura energetică a Uniunii constituie **o condiție preliminară în dezvoltarea unei politici energetice europene**. Această perspectivă ar trebui să îi permită Comisiei să realizeze comparațiile sau evaluările necesare sau să **propună** măsurile adecvate pe baza unor cifre și a unei analize corespunzătoare, în special referitoare la viitorul echilibru dintre cererea și oferta din domeniul energetic. **Toate măsurile propuse sau luate la nivelul Uniunii ar trebui să fie neutre și nu ar trebui să reprezinte echivalentul unor intervenții în funcționarea pieței.**
- (3) Peisajul energetic din cadrul și din afara Uniunii a cunoscut schimbări semnificative în ultimii ani și face ca investițiile în infrastructura energetică să reprezinte un aspect crucial **care trebuie soluționat în vederea garantării securității energetice a Uniunii, în special prin eficiența energetică și economiile de energie, identificând potențialele viitoare deficite și/sau surplusuri în furnizarea de energie și asigurând o aprovizionare regulată cu energie a Uniunii și funcționarea fără discontinuități a pieței interne și tranziția către o economie foarte eficientă din punct de vedere energetic**, pe care Uniunea s-a angajat să o realizeze.
- (4) Noul context energetic necesită investiții semnificative în toate infrastructurile, **în special în cele aparținând sectoarelor energiei regenerabile și al eficienței energetice**, precum și în dezvoltarea unor noi tipuri de infrastructură și a unor noi tehnologii care să fie adoptate de piață. Liberalizarea sectorului energetic și integrarea ulterioară a pieței interne conferă un rol mai proeminent operatorilor economici în ceea ce privește investițiile și, în același timp, noile cerințe de politică, cum ar fi obiectivele care vizează mixul de combustibili, vor modifica politicile statelor membre în materie de infrastructuri energetice noi și/sau modernizate.
- (5) **În acest scop, statele membre ar trebui în permanență să ia în considerare reducerea consumului de energie, în conformitate cu obiectivul UE privind eficiența energetică de 20 %, drept mijlocul cel mai rentabil de atingere a obiectivelor sale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) și de îmbunătățire și de reconstruire a infrastructurii existente înainte de a se investi într-o infrastructură nouă. Proiectele de investiții în infrastructura energetică ar trebui aliniate în totalitate la obiectivul pentru anul 2020 de obținere a cel puțin 20 % din energie din surse regenerabile durabile.**
- (6) Având în vedere noile obiective de politică **energetică** și noile evoluții ale pieței, ar trebui acordată o atenție mai mare investițiilor **prioritare** în infrastructura energetică din Uniune, în special cu scopul de a anticipa problemele **legate de siguranța aprovizionării cu energie**, de a promova cele mai bune practici și de a conferi o mai mare transparență viitoarei dezvoltări **în Uniune a unor sisteme energetice interconectate.**

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2010.

Joi, 25 februarie 2010

- (7) În consecință, Comisia și, în special, observatorul pieței pentru energie **al acesteia**, ar trebui să dispună, **în vederea asigurării garanțiilor necesare pentru prioritățile investiționale**, de date și informații precise privind proiectele de investiții **actuale și viitoare**, inclusiv proiectele de dezafectare **parțială** referitoare la cele mai semnificative componente ale sistemului energetic al UE.
- (8) Datele și informațiile privind evoluțiile preconizate în materie de producție, transport și capacități de stocare specifice diferitelor sectoare energetice **sunt importante** pentru **viitoarele investiții ale Uniunii**. Prin urmare, este necesar să se asigure informarea Comisiei și, în special, a **observatorului pieței energetice al acesteia**, cu privire la **planurile și** proiectele de investiții care au demarat deja sau care sunt prevăzute să demareze în termen de cinci ani și la cele care vizează dezafectarea **integrală sau parțială** a infrastructurii în termen de trei ani.
- I**
- (9) Pentru a i se permite Comisiei să beneficieze de o perspectivă coerentă asupra viitoarelor evoluții ale sistemului energetic al UE în ansamblul său, este necesar să se elaboreze un cadru armonizat de raportare pentru proiectele de investiții, pe baza unor categorii actualizate de date și informații oficiale care urmează să fie transmise de către statele membre.
- (10) **Informațiile obținute de Comisie în temeiul prezentului regulament pot fi utilizate pentru monitorizarea respectării de către statele membre a dispozițiilor legislației specifice a UE, în special a Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ⁽¹⁾.**
- (11) În acest scop, statele membre trebuie să notifice Comisiei datele și informațiile privind proiectele de investiții **în infrastructura energetică** în materie de producție, stocare și transport de petrol, **gaz, cărbune, energie regenerabilă**, energie electrică, **precum și proiectele majore de încălzire și răcire urbană și de captare, transport și stocare a dioxidului de carbon**, prevăzute să se desfășoare sau aflate în curs de desfășurare pe teritoriul lor, **inclusiv interconexiunile cu țări terțe**. Întreprinderile în cauză trebuie să aibă obligația de a notifica statelor membre datele și informațiile relevante, **pentru a permite Comisiei să monitorizeze infrastructura energetică a UE. Statele membre și Comisia ar trebui să aibă obligația de a asigura confidențialitatea datelor furnizate de întreprinderi.**
- (12) Dată fiind durata proiectelor de investiții în sectorul energetic, realizarea unei raportări la fiecare doi ani ar trebui să fie suficientă.
- (13) Pentru a evita o sarcină administrativă disproporționată și pentru a reduce la minimum costurile pentru statele membre și întreprinderi, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, prezentul regulament ar trebui să permită statelor membre și întreprinderilor de a fi scutite de obligațiile de raportare, cu condiția ca acestea să prezinte Comisiei informații echivalente și **comparabile**, în temeiul legislației UE specifice sectorului energetic adoptată de instituții ale Uniunii Europene și vizând atingerea obiectivelor privind competitivitatea piețelor energetice europene, sustenabilitatea sistemului energetic și siguranța aprovizionării cu energie a **Uniunii Europene. De aceea, ar trebui evitată orice duplicare a cerințelor de raportare menționate în al treilea pachet privind liberalizarea sectorului energetic [Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a electricității ⁽²⁾, Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 713/2009 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a unei Agenții pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energiei ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 714/2009 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică ⁽⁵⁾ și Regulamentul (CE) nr. 715/2009 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale ⁽⁶⁾]. Comisia ar trebui să indice în mod clar condițiile de aplicare a acestei scutiri, pentru a reduce cu adevărat sarcinile legate de raportare și pentru a clarifica conținutul, formatul și calendarul obligațiilor de raportare, persoanele sau organismele cărora le revin astfel de obligații și responsabilii pentru gestionarea sistemului de raportare.**

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

⁽²⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 55.

⁽³⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 94.

⁽⁴⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 15.

⁽⁶⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 36.

Joi, 25 februarie 2010

- (14) *Statele membre, entitatea delegată de acestea sau, acolo unde este cazul, organismele responsabile de planurile de investiții specifice sectorului energetic al UE ar trebui să asigure calitatea, relevanța, exactitatea, claritatea, actualitatea și coerența datelor și informațiilor notificate Comisiei, asigurând totodată confidențialitatea datelor și a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.*
- (15) Pentru a prelucra datele, precum și pentru a simplifica și asigura notificarea acestora, Comisia și, în special, observatorul pieței pentru energie ar trebui să poată lua toate măsurile corespunzătoare în acest sens, în special utilizarea instrumentelor și a procedurilor informatice integrate. **Comisia ar trebui să garanteze că astfel de resurse IT asigură confidențialitatea datelor și a informațiilor notificate Comisiei.**
- (16) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea de către statele membre a datelor cu caracter personal este reglementată de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾, în vreme ce protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea de către Comisie a datelor cu caracter personal este guvernată de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾. Prezentul regulament păstrează fără modificări aceste dispoziții.
- (17) **Accesul la informațiile din domeniul mediului este reglementat de Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului ⁽³⁾, precum și de dispozițiile Directivei 2003/4/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽⁴⁾. Prezentul regulament păstrează intacte aceste dispoziții.**
- (18) Comisia și, în special, observatorul pieței pentru energie **al acesteia** ar trebui să furnizeze cu regularitate o analiză trans-sectorială a evoluției structurale și a perspectivelor sistemului energetic al UE și, după caz, o analiză mai detaliată a anumitor aspecte ale acestui sistem energetic; o astfel de analiză ar trebui să completeze strategiile naționale, să dezvolte dimensiunile regionale și să contribuie mai ales la **consolidarea securității energetice prin** identificarea eventualelor lacune și a **riscurilor asociate** în materie de infrastructură și investiții, în vederea asigurării pe termen lung a unui echilibru între cererea și oferta din domeniul energetic. **Această analiză ar trebui să contribuie și la dezbateră continuă la nivel UE în legătură cu necesitatea infrastructurilor energetice și, de aceea, ar trebui prezentată părților interesate pentru discuție.**
- (19) **Întreprinderile mici și mijlocii ar trebui să poată beneficia de monitorizarea și raportarea cu privire la proiectele de investiții în sectorul energetic care decurg din aplicarea prezentului regulament, prin care datele colectate vor fi făcute publice și vor contribui, pe termen lung, la orientări în investiții mai noi și mai bine coordonate.**
- (20) Comisia poate fi asistată de experți din statele membre sau de alți experți având competențele necesare, în vederea asigurării unei viziuni comune **asupra potențialelor deficiențe de infrastructură și asupra riscurilor asociate, precum** și a promovării transparenței referitoare la evoluțiile ulterioare, ceea ce prezintă un interes deosebit pentru nou-intrații de pe piață.
- (21) Măsurile de ordin tehnic, inclusiv definițiile tehnice suplimentare, necesare punerii în aplicare a prezentului regulament, trebuie adoptate de Comisie.
- (22) Având în vedere modificările necesare în vederea adaptării Regulamentului (CE) nr. 736/96 al Consiliului ⁽⁵⁾ la provocările actuale din sectorul energetic și în virtutea clarității, acesta trebuie așadar abrogat și înlocuit cu un nou regulament,

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ **JO L 264, 25.9.2006, p. 13.**

⁽⁴⁾ **JO L 41, 14.2.2003, p. 26.**

⁽⁵⁾ JO L 102, 25.4.1996, p. 1.

Joi, 25 februarie 2010

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) *Prezentul regulament stabilește un cadru comun de informare a Comisiei cu privire la datele și informațiile referitoare la proiectele de investiții în infrastructura energetică din sectorul petrolului, al gazului, al cărbunelui, al energiei regenerabile și al electricității, precum și la principalele proiecte de investiții în domeniul încălzirii și răcirii urbane și în domeniul captării și stocării emisiilor de dioxid de carbon generate de aceste sectoare.*

(2) *Prezentul regulament se aplică și în cazul întreprinderilor europene care investesc în proiecte de infrastructură energetică din țări terțe, care sunt direct legate de rețelele energetice ale unuia sau mai multor state membre sau au un impact asupra acestora.*

(3) *Prezentul regulament se aplică tipurilor de proiecte de investiții enumerate în anexă, ale căror lucrări de construcție au demarat deja sau care sunt prevăzute să demareze în termen de cinci ani sau care sunt prevăzute să fie dezafectate în termen de trei ani.*

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „infrastructură” înseamnă orice tip de instalații sau parte a instalațiilor legate de producția, transportul și stocarea de energie, **de surse de energie** sau **de** dioxid de carbon;
2. „proiecte de investiții” înseamnă proiecte care vizează:
 - (a) construirea unei noi infrastructuri;
 - (b) transformarea, modernizarea, creșterea sau reducerea capacităților infrastructurii existente;
 - (c) dezafectarea **parțială sau totală a** infrastructurii existente;
 - (d) **dezvoltarea unor noi interconectări cu sistemele de transport de energie între Uniunea Europeană și țările terțe.**
3. „proiecte de investiții prevăzute” înseamnă proiectele de investiții în cazul cărora lucrările de construcție nu au demarat încă și costurile nu au fost încă suportate sau pentru care dezafectarea nu este încă aplicabilă, inclusiv proiectele de investiții **în cazul cărora autoritățile competente au primit o solicitare inițială de autorizare, dar** ale căror trăsături esențiale (amplasament, contractor, întreprindere, anumite aspecte tehnice și operaționale de bază etc.) pot, în ansamblu sau parțial, să facă obiectul unei revizuirii ulterioare sau al unei autorizări finale;
4. „proiecte de investiții în stadiu de construcție” înseamnă proiecte de investiții la care au demarat lucrările de construcție și pentru care se suportă costuri de capital;
5. „dezafectare” înseamnă faza în care o infrastructură este scoasă definitiv din funcțiune;
6. „producție” înseamnă generarea de electricitate și prelucrarea combustibililor, inclusiv a biocombustibililor;
7. „transport” înseamnă transportul de **energie electrică, de gaze, de carburanți lichizi** sau de dioxid de carbon, printr-o rețea, în special:
 - (a) prin conducte, altele decât rețelele de conducte în amonte și altele decât secțiunea de conducte utilizată în principal în contextul distribuției locale;

Joi, 25 februarie 2010

- (b) prin sisteme interconectate la tensiune foarte înaltă și înaltă și altele decât sistemele utilizate în principal în contextul distribuției locale;
- (c) *prin conducte de încălzire și răcire urbană;*
8. „stocare” înseamnă stocarea permanentă sau temporară **a energiei termice și electrice sau** a surselor de energie în cadrul infrastructurilor de suprafață și subterane sau al siturilor geologice **sau stocarea dioxidului de carbon în formațiuni geologice subterane;**
9. **„sit de stocare” înseamnă un sistem de rezervoare închis sau o anumită structură geologică care formează un spațiu de depozitare închis;**
10. „întreprinderi” înseamnă orice persoană fizică sau juridică de drept privat sau public, care ia decizii referitoare la proiectele de investiții sau care le implementează;
11. „surse de energie” înseamnă:
- (a) Surse de energie primare, cum ar fi petrolul, gazele naturale, cărbunele **sau combustibilul nuclear** sau surse de energie transformate, cum ar fi electricitatea;
- (b) Surse de energie regenerabile inclusiv hidroelectricitatea, biomasa, energia eoliană, solară, mare-motrică și geotermală;
- (c) Produse energetice, cum ar fi produsele petroliere rafinate și biocombustibilii;
12. **„date agregate” înseamnă date agregate la nivel național sau regional; în cazul în care agregarea datelor la nivel național ar dezvălui informații sensibile din punct de vedere comercial referitoare la o întreprindere concretă, agregarea se poate face la nivel regional;**
13. **„organism specific” înseamnă un organism însărcinat în temeiul legislației UE specifice sectorului energetic cu pregătirea și adoptarea la nivelul UE a unor planuri multianuale de dezvoltare a rețelelor și de investiții în infrastructura energetică, precum Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport din sectorul electricității în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 și Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport din sectorul gazelor în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009.**
14. **„încălzire urbană” sau „răcire urbană” înseamnă distribuția de energie termică sub formă de abur, apă fierbinte sau lichide răcite, de la o sursă centrală de producție, printr-o rețea, către mai multe clădiri sau locații, în scopul utilizării acestora pentru încălzirea sau răcirea spațiilor sau în procese de încălzire sau răcire.**

Articolul 3

Notificarea datelor

(1) Menținând la un nivel rezonabil sarcina administrativă legată de colectarea și raportarea datelor, statele membre sau entitatea delegată de acestea să îndeplinească această responsabilitate adună toate datele și informațiile menționate în prezentul regulament, începând cu anul **2011** și, ulterior, la fiecare doi ani.

În **2011**, care reprezintă primul an de raportare și, ulterior, la fiecare doi ani, acestea notifică Comisiei datele globale și informațiile de proiect pertinente.

Statele membre sau entitățile delegate de acestea notifică datele globale și informațiile pertinente privind proiectul până la data de 31 iulie a anului de raportare în cauză.

Joi, 25 februarie 2010

(2) Comisia scutește statele membre sau entitățile delegate de acestea de la obligația prevăzută la alineatul (1) dacă, în temeiul legislației UE specifice sectorului energetic:

- (a) statul membru în cauză sau entitatea delegată de acesta a notificat deja datele sau informațiile necesare și dacă acesta a precizat data notificării și legislația specifică aferentă;
- (b) un organism specific este însărcinat cu pregătirea unui plan multianual de investiții în infrastructura energetică la nivelul UE și colectează în acest scop date și informații echivalente; în acest caz, organismul specific notifică toate datele și informațiile relevante Comisiei în termenele prevăzute la alineatul (1).

Articolul 4

Sursele de date

(1) Întreprinderile în cauză trebuie să notifice datele sau informațiile menționate la articolul 3 statelor membre sau entităților delegate de acestea, pe al căror teritoriu aceste întreprinderi intenționează să realizeze proiectele de investiții înainte de data de 31 mai a fiecărui an de raportare. Datele sau informațiile notificate trebuie să reflecte situația proiectelor de investiții începând cu data de 31 martie a anului de raportare respectiv.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică întreprinderilor, în cazul în care statul membru respectiv decide să utilizeze alte mijloace de punere la dispoziția Comisiei a datelor sau informațiilor menționate la articolul 3, **cu condiția ca datele sau informațiile furnizate să fie comparabile și echivalente.**

(2) Statele membre trebuie să evite duplicarea colectării de date, **deja obligatorie în conformitate cu legislația UE existentă**, și să reducă la minimum costurile pentru întreprinderi.

Articolul 5

Conținutul notificării

(1) În ceea ce privește proiectele de investiții menționate în anexă, notificarea menționată la articolul 3 trebuie să indice, acolo unde este cazul:

- (a) **volumul capacităților** prevăzute sau aflate în curs de construire;
- (b) amplasamentul, denumirea, tipul și principalele caracteristici ale infrastructurii sau capacitățile prevăzute sau aflate în curs de construire, **indicându-se acelea care se află în stadiu de planificare și cele care se află deja în curs de construire;**
- (c) **data la care autoritățile competente au primit cererea inițială de autorizare și data estimată până la care vor fi acordate toate autorizațiile și permisele de construcție necesare;**
- (d) data probabilă a punerii în funcțiune;
- (e) tipul surselor de energie utilizate;
- (f) tehnologiile de interes pentru siguranța aprovizionării, cum ar fi fluxurile inverse, capacitățile de substituție de combustibili sau orice alte echipamente relevante;
- (g) instalația de sisteme de captare a carbonului sau de mecanisme de punere în conformitate;
- (h) **indisponibilitatea sau întreruperea temporară a funcționării unei infrastructuri pentru o perioadă de timp mai lungă de trei ani.**

Joi, 25 februarie 2010

(2) Pentru toate operațiunile preconizate de dezafectare a capacităților, notificarea prevăzută la articolul 3 trebuie să indice:

- (a) tipul și capacitatea infrastructurii respective;
- (b) data probabilă a dezafectării, **inclusiv, după caz, datele intermediare ale etapelor de întrerupere progresivă a exploatării infrastructurii;**
- (c) **lista măsurilor avute în vedere pentru reabilitarea ecologică, atunci când această reabilitare este prevăzută de legislația specifică.**

(3) Orice notificare făcută în temeiul articolului 3 include volumul capacităților **de producție, de transport și de stocare** instalate la începutul anului de raportare respectiv.

În cazul în care statele membre **se află în posesia oricăror informații cu privire la întâzieri și/sau obstacole în implementarea proiectelor de investiții**, entitățile delegate de acestea sau organismul specific menționat la articolul 3 alineatul (2) **includ aceste informații în notificare.**

Articolul 6

Calitatea și publicitatea datelor

(1) Statele membre, entitatea delegată de acestea sau, acolo unde este cazul, organismele **specifice** responsabile cu planurile de investiții specifice sectorului energetic al UE asigură calitatea, relevanța, acuratețea, claritatea, actualitatea și coerența datelor și informațiilor notificate Comisiei. **În cazul în care informațiile nu sunt suficient de clare și de complete, Comisia poate cere acestor organisme furnizarea de informații suplimentare.**

În cazul organismelor responsabile cu planurile de investiții specifice sectorului energetic al UE, datele și informațiile notificate sunt însoțite de observații corespunzătoare din partea statelor membre cu privire la **calitatea și relevanța datelor și informațiilor** colectate.

(2) Comisia **publică** date **agregate** și informații prezentate în temeiul prezentului regulament, în special în cadrul analizelor menționate la articolul 10 alineatul (3), cu condiția ca datele și informațiile să fie publicate într-o formă **agregată la nivel național sau regional (în special în cazul în care, într-un stat membru, există o singură întreprindere)** și ca niciun detaliu referitor la întreprinderile individuale să nu fie divulgat.

Publicarea acestor date nu aduce atingere legislației interne și a UE aplicabile din domeniul accesului public la informații, în special la informații despre mediu, la informații privind societățile cotate pe piață sau la informații privind finanțarea proiectelor de investiții din fonduri publice.

Statele membre, entitățile delegate de acestea și **Comisia au responsabilitatea păstrării confidențialității** datelor sau a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial **aflate în posesia lor.**

Articolul 7

Măsuri de punere în aplicare

Comisia ia măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. **Astfel de măsuri includ** în special metodologiile de calcul care urmează să fie utilizate, definițiile tehnice, forma, conținutul și alte detalii ale notificării datelor și informațiilor menționate la articolul 3, **inclusiv aplicarea scutirii prevăzute la articolul 3 alineatul (2) și în special dispozițiile privind calendarul și conținutul notificărilor, precum și entitățile care fac obiectul obligațiilor de raportare.**

Joi, 25 februarie 2010

Articolul 8

Prelucrarea datelor

(1) Comisia este responsabilă de dezvoltarea, găzduirea, gestionarea și întreținerea, **în scopul planificării, a resurselor informatice** necesare pentru a primi, stoca și prelucra datele sau informațiile **referitoare la infrastructura energetică** notificate Comisiei în temeiul prezentului regulament.

(2) **Comisia se asigură, de asemenea, că resursele informatice necesare pentru scopurile prevăzute la primul paragraf garantează confidențialitatea datelor și a informațiilor notificate Comisiei, în conformitate cu prezentul regulament.**

Articolul 9

Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor

Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor legislației Uniunii și, mai ales, nu modifică obligațiile statelor membre privind prelucrarea datelor cu caracter personal, conform Directivei 95/46/CE sau obligațiile care incumbă instituțiilor și organismelor UE conform Regulamentului (CE) nr. 45/2001 privind prelucrarea de către acestea a datelor cu caracter personal în cursul exercitării atribuțiilor care le revin.

Articolul 10

Monitorizare și raportare

(1) Cel puțin la fiecare doi ani, Comisia realizează, pe baza datelor și informațiilor prezentate și, după caz, a oricăror alte surse de date, inclusiv date achiziționate de Comisie, o analiză trans-sectorială a evoluției și perspectivelor sistemului energetic al UE, având, în special, următoarele scopuri:

- (a) identificarea viitoarelor dezechilibre **și/sau surplusuri** potențiale în cazul cererii și ofertei din sectorul energetic, **cu un accent deosebit pe viitoare deficiențe și defecte potențiale în infrastructura de producție și transport, în special cele cauzate de uzura infrastructurii;**
- (b) **monitorizarea evoluției proiectelor de investiții de la data notificării până la punerea în practică efectivă, în special a dezvoltării surselor de energie regenerabilă, promovând cele** mai bune practici pentru soluționarea **obstacolelor identificate;**
- (c) creșterea transparenței pentru participanții pe piață **și pentru potențialii noi participanți pe piață;**
- (d) **monitorizarea proiectelor de investiții ale UE în țări terțe, care au un impact asupra pieței și securității energetice ale UE;**
- (e) **identificarea riscului unei dependențe excesive de o singură infrastructură energetică, precum și riscurile legate de conexiunile cu țări terțe;**
- (f) **identificarea nevoilor în materie de investiții în vederea îmbunătățirii funcționării pieței interne de energie (de exemplu, fluxurile inverse și interconexiunile).**

De asemenea, Comisia poate realiza, pe baza acestor date și informații, orice analiză specifică considerată drept necesară.

(2) În ceea ce privește pregătirea analizelor menționate la alineatul (1), Comisia **își coordonează activitățile cu organismele responsabile de planurile de investiții specifice sectorului energetic din UE** și poate fi asistată de experți din statele membre și/sau de orice alți experți, **grupuri și asociații** cu competențe specifice în domeniul respectiv.

Joi, 25 februarie 2010

(3) Comisia **discută** pe marginea acestor analize cu părțile interesate. Comisia transmite analizele efectuate Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European și le publică.

(4) **Pentru asigurarea coerenței dintre diferitele publicații în materie de monitorizare, Comisia ia în considerare în mod corespunzător planurile de investiții multianuale în domeniul infrastructurilor energetice elaborate de organele specifice.**

Articolul 11

Revizuire

(1) La cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia revizuieste punerea în aplicare a acestuia.

(2) **Pentru a îmbunătăți calitatea datelor, la realizarea reviziei prevăzute la primul paragraf, Comisia examinează, dacă este cazul, pragurile minime stabilite în anexă și poate solicita statelor membre să specifice principalele caracteristici ale infrastructurii sau ale capacităților planificate sau în construcție.**

Articolul 12

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 736/96 se abrogă.

Articolul 13

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

PROIECTE DE INVESTIȚII

1. PETROL

1.1. Producție

— Instalații de extracție cu o capacitate minimă de 20 000 de barili pe zi;

1.2. Rafinare

— Instalații de distilare cu o capacitate de cel puțin 1 milion de tone pe an;

— Extinderea capacității de distilare la peste 1 milion de tone pe an;

— Instalații de reformare/cracare cu o capacitate minimă de 500 de tone pe zi;

Joi, 25 februarie 2010

— Instalații de desulfurizare pentru păcură reziduală/motorină/materii prime/alte produse petroliere.

Se exclud instalațiile chimice care nu produc păcură și/sau carburanți sau care le produc doar ca produse secundare.

1.3. Transport

— Conducte de țiței cu o capacitate de cel puțin 3 milioane de tone metrice pe an și o extindere sau o prelungire a acestor conducte, care au o lungime de cel puțin 30 de kilometri;

— Conducte de produse petroliere cu o capacitate de cel puțin 1,5 milioane de tone pe an și o extindere sau o prelungire a acestor conducte, care au o lungime de cel puțin 30 de kilometri;

— Conducte care constituie legături esențiale în cadrul rețelelor naționale și internaționale de interconectare și proiecte de interes comun identificate în orientările stabilite în temeiul articolului 171 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Se exclud conductele destinate scopurilor militare și cele care aprovizionează instalațiile ce nu fac obiectul punctului 1.2.

1.4. Stocare

— Instalații de stocare pentru țiței și produse petroliere (instalații cu o capacitate de 150 de milioane m³ sau mai mult sau, în cazul rezervoarelor, cu o capacitate de cel puțin 100 000 m³).

Se exclud rezervoarele destinate scopurilor militare și cele care aprovizionează instalațiile ce nu fac obiectul punctului 1.2.

2. GAZ

2.1. Producție

— **Instalații de extracție cu o capacitate minimă de cel puțin 0,1 milioane m³ pe zi.**

2.2. Transport

— Conducte de transport de gaz, inclusiv gaze naturale și biogaz;

— Conducte **care constituie legături esențiale în cadrul rețelelor naționale și internaționale de interconectare, precum și conducte** și proiecte de interes comun identificate în orientările stabilite în temeiul articolului 171 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene **și proiecte menționate în anexa la Regulamentul (CE) nr. 663/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte în domeniul energiei ⁽¹⁾.**

2.3. GNL

— Terminale pentru importul **și exportul** gazului natural lichefiat;

— **Capacități de regazificare, de stocare și de lichefiere.**

2.4. Stocare

— Instalații de stocare racordate la conductele de transport menționate la punctul 2.2;

— **Programe și aparatură de informatică ce monitorizează și raportează stocurile de gaze în timp real agențiilor competente ale UE.**

Se exclud conductele de gaz, terminalele și instalațiile destinate scopurilor militare și cele ce deservesc instalațiile chimice care nu produc produse chimice sau care le produc doar ca produse secundare.

⁽¹⁾ JO L 200, 31.7.2009, p. 31.

Joi, 25 februarie 2010

3. CĂRBUNE, LIGNIT ȘI ȘISTURI BITUMINOASE

3.1. Producția

- *Minele de suprafață noi sau extinse cu o producție anuală de cel puțin 1 milion de tone;*
- *Minele de adâncime noi sau extinse cu o producție anuală de cel puțin 1 milion de tone.*

4. ELECTRICITATE

4.1. Producție

- Centrale termice și nucleare (generatoare cu o putere unitară de 100 MW sau mai mult);
- Centrale hidroelectrice (centrale cu o putere de 30 MW sau mai mult);
- Ferme eoliene (cu o putere de 20 MW sau mai mult pentru fermele eoliene offshore sau cu o putere de **5 MW** sau mai mult pentru fermele eoliene onshore);
- Instalații care utilizează energia solară termică concentrată **și** energia geotermică (**generatoare cu o putere unitară de 10 MW sau mai mult**) și instalații fotovoltaice (**cu o putere de 5 MW sau mai mult**);
- Instalații de producție care utilizează biomasa, **biolichidele** sau deșeurile (generatoare cu o putere unitară de **5 MW** sau mai mult);
- Centrale pe bază de cogenerare de electricitate și energie termică utilă (unități cu o putere de 10 MW sau mai mult);
- **Instalații descentralizate de producție de energie regenerabilă racordate la o rețea electrică sau care beneficiază de un contract de răscumpărare de către o întreprindere, al căror cumul de capacitate de producție este superior valorii de 10 MW.**

4.2. Transport

- Linii aeriene de transport, dacă acestea au fost proiectate pentru o tensiune de **100 kV** sau mai mult;
- Cabluri subterane și submarine de transport, dacă acestea au fost proiectate pentru o tensiune de 100 kV sau mai mult;
- Proiecte de interes comun identificate în orientările stabilite în temeiul articolului 171 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene **și proiecte menționate în anexa la Regulamentul (CE) nr. 663/2009;**
- **Rețele de încălzire urbană cu un diametru de cel puțin 300 mm.**

4.3. Stocare

- **Unități de stocare a energiei electrice;**

5. BIOCOMBUSTIBILI

5.1. Producție

- Instalații de producere a biocombustibililor (rafinărie cu o capacitate de 50 000 de tone/an sau mai mult).

6. DIOXID DE CARBON

6.1. Transport

- Conducte de CO₂ racordate la instalațiile de producție menționate la punctele 1.2 și 4.1.

6.2. Stocare

Această secțiune se aplică și proiectelor de stocare geologică a dioxidului de carbon prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 663/2009.

- Instalații de stocare (amplasament sau complex de stocare cu o capacitate de 100 kt sau mai mult).

Se exclud instalațiile de stocare destinate în scopuri de cercetare și dezvoltare tehnologică.

Joi, 25 februarie 2010

Rectificarea estimărilor Parlamentului pentru bugetul 2010

P7_TA(2010)0038

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2010 referitoare la estimarea veniturilor și cheltuielilor pentru bugetul rectificativ nr. 1/2010 (secțiunea I – Parlamentul European) (2010/2014(BUD))

(2010/C 348 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 314,
 - având în vedere Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽²⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (AII) ⁽³⁾, în special cadrul financiar multianual (CFM) prevăzut în partea I a acestuia și prezentat în anexa I,
 - având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010,
 - având în vedere raportul prezentat Biroului de către Secretarul General privind proiectul preliminar de estimare a unui buget rectificativ pentru exercițiul financiar 2010,
 - având în vedere proiectul preliminar de estimare a unui astfel de buget rectificativ întocmit de Birou la 14 decembrie 2009 în conformitate cu articolul 23 alineatul (6) și articolul 79 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Parlamentului,
 - având în vedere proiectul de estimare a bugetului întocmit de Comisia pentru bugete la 27 ianuarie 2009 în conformitate cu articolul 79 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Parlamentului,
 - având în vedere articolul 79 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0017/2010),
- A. întrucât în cursul procedurii bugetare 2010 s-a convenit că pentru toate cheltuielile legate în mod specific de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene se va face apel, dacă este cazul, la instrumentele bugetare existente, ca de exemplu un buget rectificativ, după adoptarea bugetului inițial pentru 2010;
- B. întrucât s-a subliniat că, în acest caz și în măsura în care este posibil, ar trebui să se reanalizeze atent o reorganizare a resurselor existente înainte să se facă apel la resurse suplimentare;
- C. întrucât s-a subliniat în mod deosebit faptul că nivelul adoptat inițial al bugetului său, în cuantum de 19,87 % din cheltuielile autorizate la rubrica 5 (cheltuieli administrative) din CFM, nu include eventualele adaptări ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în special în domeniul legislativ;
- D. întrucât s-a recunoscut în același timp că, din cauza marjelor limitate disponibile, vor fi necesare noi economii și redistribuiri pentru a permite acoperirea cerințelor suplimentare,

⁽¹⁾ JO L 163, 23.6.2007, p. 17.

⁽²⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Joi, 25 februarie 2010

1. salută propunerea Biroului privind un buget rectificativ al Parlamentului European (secțiunea I din bugetul general al Uniunii) pentru exercițiul financiar 2010 și reamintește că aceasta este în deplină conformitate cu acordul potrivit căruia toate cheltuielile suplimentare generate de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona vor fi finanțate separat, prin instrumentele bugetare existente;
2. subliniază excelența legislativă ca prioritate a Parlamentului și necesitatea de a oferi deputaților, comisiilor și grupurilor politice mijloacele necesare pentru realizarea acesteia; este de acord cu direcția generală a propunerii Biroului și cu sugestia de a da prioritate majorărilor; consideră, de asemenea, că amploarea generală a propunerii este motivată, având în vedere justificările prezentate și noile provocări viitoare;
3. solicită să se evalueze utilizarea indemnizațiilor de asistență parlamentară, ținând seama că se poate preconiza că aceste propuneri, precum și alte propuneri justificate de Tratatul de la Lisabona vor avea un impact financiar multianual;
4. constată că nivelul general al bugetului propus de Birou s-ar ridica la 1 620 760 399 EUR, reprezentând 20,04 % din cuantumul aferent rubricii 5; constată că, având în vedere contextul prezentat mai sus și volumul total al bugetului, limita de 20 % autoimpusă cu mult timp în urmă a fost depășită în propunerea Biroului cu 0,04 puncte procentuale, și anume echivalentul a 3,2 milioane EUR;
5. consideră că referința globală pentru bugetul său ar trebui să fie, în continuare, programarea multianuală inițială din CFM pentru a asigura apărarea intereselor sale și, în același timp, menținerea disciplinei bugetare;
6. consideră că limita de 20 % din rubrica 5 este mai restrictivă acum decât în situația anterioară pentru că va trebui să acopere cheltuieli care nu erau prevăzute în declarația autoimpusă din 1988; reamintește că, din 2006, cheltuielile Parlamentului s-au majorat, incluzând costurile aferente Statutului deputaților (generând economii pentru statele membre) și Statutului asistenților, cheltuielile legate de noul rol ce îi revine conform Tratatului de la Lisabona și costurile aferente extinderii politicii imobiliare în vederea acoperirii nevoilor sale generale, inclusiv extinderile;
7. consideră că, pe baza sumelor de referință din CFM, negociate în 2006 și intrate în vigoare din 2007, cheltuielile sale ar trebui să se înscrie în tradiționala limită de 20 %, ca referință orientativă;
8. consideră că, la un volum total de peste 1 600 000 000 EUR, ar trebui să fie posibilă respectarea limitei de 20 % (adică să se ajungă la 19,99 %), cu acoperirea integrală a nevoilor suplimentare menționate în propunerea Biroului; observă că acest lucru ar însemna reducerea bugetului general cu 4 milioane EUR;
9. decide să efectueze această ajustare, fără a aduce atingere elementelor din propunerea Biroului, prin reducerea rezervei pentru clădiri de la 15 milioane EUR la 11 milioane EUR; constată că această modificare va aduce nivelul general al bugetului la 1 616 760 399 EUR, reprezentând 19,99 % din cuantumul aferent rubricii 5; insistă asupra necesității planificării pe termen lung a politicii sale imobiliare;
10. subliniază faptul că ar trebui întreprinse acțiuni care vizează asigurarea durabilității bugetare în următorii ani; reafirmă importanța elaborării unei politici bugetare cu punct de plecare zero care să garanteze o mai mare rigurozitate și transparență; solicită să îi fie furnizate cât mai rapid cu putință informații clare cu privire la cuantumul global al cheltuielilor fixe din bugetul Parlamentului, astfel cum se menționează în Rezoluția Parlamentului European din 22 octombrie 2009 privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010 ⁽¹⁾;
11. adoptă estimarea bugetului rectificativ nr. 1/2010;
12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta rezoluție și estimarea bugetului.

(1) Texte adoptate, P7_TA(2009)0052.

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul █.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

